

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 10.1.2017
COM(2016) 823 final

2016/0402 (COD)

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

**privind cadrul juridic și operațional al cardului electronic european pentru servicii
introdus prin Regulamentul ... [Regulamentul CES]**

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SWD(2016) 437 final}

{SWD(2016) 438 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

• Motivele și obiectivele propunerii

Având în vedere că serviciile reprezintă aproximativ 70 % din PIB-ul și ocuparea forței de muncă în UE, promovarea competitivității piețelor serviciilor din UE este esențială pentru crearea de locuri de muncă și creșterea economică în Uniune. Directiva privind serviciile, adoptată în 2006, a prevăzut dispoziții generale care facilitează stabilirea prestatorilor de servicii și capacitatea acestora de a oferi servicii transfrontaliere pe piața unică. Directiva a determinat o serie de reforme în mai multe state membre ale UE, adăugând o valoare estimată de 0,9 % la PIB-ul UE în zece ani.

Cu toate acestea, există în continuare un mare potențial pentru creștere economică și locuri de muncă, care rămâne să fie valorificat. Piețele serviciilor din UE ar putea beneficia de o creștere mai rapidă a productivității și o alocare mai eficientă a resurselor. Comerțul transfrontalier și investițiile în servicii rămân scăzute. Eliminarea obstacolelor rămase în calea intensificării activității transfrontaliere în domeniul serviciilor va contribui la consolidarea concurenței, având ca rezultat mai multe opțiuni și prețuri mai bune pentru consumatori, precum și creșterea inovării. Abordarea acestor bariere în temeiul cadrului deja prevăzut de Directiva privind serviciile oferă potențialul de a genera o creștere cu 1,7 % a PIB-ului UE¹. În plus, o mai bună funcționare a piețelor de servicii va influența în mod pozitiv competitivitatea industriei, întrucât industria prelucrătoare a UE reprezintă un important cumpărător și utilizator final de servicii. În fapt, serviciile reprezintă 40 % din valoarea unui produs final al industriei prelucrătoare din UE. O industrie prelucrătoare competitivă este condiționată, prin urmare, de piețe de servicii care funcționează bine.

Din aceste motive, Consiliul European a subliniat faptul că „realizarea unei piețe unice mai aprofundate și mai echitabile va fi esențială pentru crearea de noi locuri de muncă, promovarea productivității și asigurarea unui climat atractiv pentru investiții și inovare”². O mai bună funcționare a pieței interne este una dintre cele zece priorități ale Comisiei Europene. În strategia sa privind piața unică adoptată în octombrie 2015, Comisia a anunțat o serie de acțiuni pentru ca piața unică fără frontiere pentru servicii să devină realitate³. Obiectivul este clar: reducerea obstacolelor pentru a permite prestatorilor de servicii să urmărească noi oportunități de afaceri, garantând în același timp servicii de calitate pentru consumatori. Prezenta propunere reprezintă o continuare a strategiei privind piața unică.

Directiva privind serviciile oferă un cadru juridic echilibrat pentru atingerea acestor obiective. Aceasta garantează că reglementarea națională este nediscriminatorie, justificată și proporțională pentru îndeplinirea obiectivelor de interes public. În plus, aceasta impune statelor membre să reducă obstacolele de natură administrativă care descurajează în practică prestatorii de servicii să opereze la nivel transfrontalier. Directiva privind serviciile și principiile importante stabilite de aceasta nu vor fi afectate de prezenta propunere.

Principiile introduse prin Directiva privind serviciile au permis un progres către o mai bună funcționare a piețelor de servicii din UE. În același timp, obstacolele din calea creșterii integrării pieței unice sunt încă prezente într-o serie de sectoare-cheie din domeniul

¹ Comisia Europeană, „Update of the study on the economic impact of the Services Directive” (Actualizarea studiului privind impactul economic al directivei privind serviciile), 2015.

² Concluziile Consiliului European; 28 iunie 2016.

³ Comunicarea Comisiei „Ameliorarea pieței unice: mai multe oportunități pentru cetățeni și pentru întreprinderi”, 28 octombrie 2015.

serviciilor. Acesta este cazul, în special, în sectoarele de servicii precum serviciile pentru întreprinderi și sectorul construcțiilor unde, de multe ori, prestatorii de servicii nu pot beneficia cu ușurință de oportunitățile de afaceri din alte state membre. Aceștia se confruntă cu obstacole administrative atunci când își extind activitatea în străinătate. Acest fapt a fost confirmat prin contacte extinse cu prestatorii de servicii⁴. Aceasta include o lipsă de claritate cu privire la modul de conformare cu normele existente care descurajează întreprinderile, în special IMM-urile, să încerce să exploateze oportunități de afaceri în alte state membre. Prestatorii de servicii consideră că este dificil să obțină informații cu privire la cerințele și procedurile de reglementare aplicabile care trebuie finalizate pentru a avea acces la piața unui alt stat membru. În plus, adesea, normele naționale se referă numai la situațiile naționale, fără a preciza modul în care acestea ar trebui aplicate prestatorilor de servicii din alte state membre ale UE. Ca urmare, pentru prestatorii de servicii care încearcă să stabilească o prezență permanentă într-un alt stat membru sau să presteze servicii transfrontaliere cu titlu temporar este deseori dificil de înțeles ce norme trebuie să aplice și modul de aplicare a acestora. Adesea, formalitățile administrative din diferite state membre pe care trebuie să le finalizeze prestatorii de servicii sunt complicate și costisitoare.

Prin urmare, cardul electronic european pentru servicii are drept scop reducerea complexității administrative pentru prestatorii de servicii care doresc să își extindă activitățile în alte state membre. Acesta va garanta, în același timp, că statele membre pot aplica reglementări justificate. Cardul ar fi oferit prestatorilor de servicii în mod voluntar, ca o cale alternativă pentru a demonstra conformitatea cu normele naționale aplicabile. Acesta permite prestatorilor de servicii să utilizeze o procedură la nivelul UE complet electronică, pentru a finaliza formalitățile atunci când își extind activitatea în străinătate, oferindu-le creșterea securității juridice și reducerea semnificativă a complexității administrative. Prin intermediul cardului electronic, aceștia vor putea să evite obstacolele administrative, cum ar fi incertitudinea cu privire la cerințele care se aplică, completarea de formulare disparate în limbi străine, traducerea, certificarea sau autentificarea documentelor și etape procedurale neelectronice. Economii de costuri aferente formalităților care fac obiectul procedurii cardului electronic ar fi semnificative în comparație cu situația existentă și s-ar putea ridica până la 50 % sau chiar mai mult⁵.

În cazul în care un prestator de servicii intenționează să presteze temporar un serviciu la nivel transfrontalier, cardul electronic va fi emis de statul membru de origine. Statul membru gazdă ar avea posibilitatea de a se opune emiterii cardului electronic în cazul în care Directiva privind serviciile îi permite deja să facă acest lucru în temeiul unuia dintre motivele imperative de interes general enumerate la articolul 16. Odată emis, cardul electronic ar permite prestatorului de servicii să presteze temporar servicii la nivel transfrontalier în statul membru gazdă. Competențele decizionale ale statelor membre gazdă de a respinge o cerere pentru eliberarea unui card european pentru servicii rămân astfel neschimbate, în conformitate cu articolul 16 din Directiva privind serviciile.

În cazul în care un prestator de servicii intenționează să presteze servicii prin intermediul unei sucursale, al unei agenții sau al unui birou într-un alt stat membru, cardul electronic este emis de statul membru gazdă. În acest caz, prestatorul de servicii ar solicita cardul electronic, de

⁴ Inclusiv nouă ateliere organizate de Comisie cu prestatorii de servicii din regiunile transfrontaliere.

⁵ Documentul de lucru al serviciilor Comisiei „*Impact Assessment accompanying the Proposal for a Directive of the European Parliament and of the Council on the legal and operational framework of the European services e-card*” („Evaluarea impactului care însoțește propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind cadrul juridic și operațional al cardului electronic european pentru servicii”), 2017.

asemenea, autorităților din țara sa de origine, care ar verifica faptul că prestatorul de servicii este stabilit pe teritoriul lor, în conformitate cu normele lor aplicabile. Cu toate acestea, într-o a doua etapă, autoritățile statelor membre de origine vor iniția un proces cu administrația relevantă a țării-gazdă, pentru a permite acestuia din urmă să decidă dacă prestatorul de servicii solicitant satisface cerințele de reglementare din țara sa gazdă, în conformitate cu Directiva privind serviciile. Ca urmare, nu ar exista o inegalitate de tratament între prestatorii de servicii naționali și străini. Odată emis, cardul electronic ar permite titularului acestuia să presteze servicii prin intermediul unui sediu secundar (sub forma unei sucursale, a unei agenții sau a unui birou), în statul membru gazdă în cauză.

Ideea cardului electronic european pentru servicii este similară celei a cardului profesional european (CPE), cu care autoritățile statelor membre sunt deja familiarizate. CPE a fost pus la dispoziție în ianuarie 2016 și a fost adoptat în mod semnificativ de către profesioniștii selectați vizați, ceea ce arată că acest tip de instrument de simplificare oferă beneficii practice pentru utilizatorii săi. Atât cardul electronic european pentru servicii, cât și CPE sunt proceduri electronice voluntare care se aplică la nivelul UE. Utilizarea unui card electronic european pentru servicii este voluntară pentru prestatorii de servicii. Autoritatea din țara de origine a solicitantului acționează ca ghișeu unic. În plus, funcționarea ambelor sisteme se bazează pe fluxuri de lucru predefinite și obligatorii de cooperare între statul membru de origine și statul membru gazdă puse în aplicare prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne (IMI) existent. În același timp, cele două sisteme au obiective diferite. CPE facilitează prestarea de servicii la nivel transfrontalier prin recunoașterea calificărilor profesionale pentru persoanele fizice, în calitate de lucrători sau prestatori de servicii independenți, în conformitate cu Directiva privind calificările profesionale. Cardul electronic european pentru servicii abordează o gamă mult mai largă de cerințe. Acesta ar fi disponibil atât pentru persoanele fizice care desfășoară activități independente, cât și pentru întreprinderile care doresc să presteze servicii într-un alt stat membru. Spre deosebire de CPE, cardul electronic european pentru servicii ar oferi, de asemenea, instrumentul tehnic pentru a facilita formalitățile administrative legate de detașarea personalului pe teritoriul acelor state membre care au comunicat Comisiei faptul că doresc să utilizeze IMI în acest scop. Această posibilitate de a utiliza IMI nu va afecta în niciun fel conținutul normelor aplicabile prevăzute în Directiva 2014/67/UE. De asemenea, sunt incluse norme pentru a facilita obținerea asigurării pentru serviciile prestate la nivel transfrontalier.

Cardul electronic ar acoperi cerințele care intră sub incidența Directivei privind serviciile și, în consecință, nu ar viza domenii precum fiscalitatea, munca și securitatea socială. Cu toate acestea, autoritățile din statele membre nu solicită titularilor de carduri electronice să furnizeze informații care sunt deja incluse pe cardul electronic pentru procedurile sau formalitățile impuse unui prestator în legătură cu atribuirea unui contract de achiziții publice, a unui concurs de proiecte sau a unei concesiuni, constituirea de filiale sau înregistrarea de sucursale în temeiul dreptului societăților comerciale și înregistrarea în sistemele de asigurări sociale obligatorii. Cardul electronic european pentru servicii s-ar aplica – într-o primă etapă – serviciilor pentru întreprinderi și serviciilor în domeniul construcțiilor – în măsura în care activitățile conexe intră deja sub incidența Directivei privind serviciile. Ambele sectoare sunt de o importanță majoră pentru economia UE⁶. Prestatorii de servicii de construcții sau de servicii pentru întreprinderi se confruntă adesea cu o complexitate administrativă ridicată atunci când își extind activitatea în străinătate. În plus, creșterea productivității pe parcursul ultimului deceniu a fost foarte scăzută în ambele sectoare, iar comerțul transfrontalier și

⁶ Ambele sectoare reprezintă, cumulativ, aproximativ 20 % din PIB-ul și ocuparea forței de muncă în UE (Eurostat).

investițiile transfrontaliere sunt limitate. Concurența transfrontalieră sporită ar contribui la menținerea și îmbunătățirea competitivității ambelor sectoare.

Prezenta propunere include, de asemenea, clauze de revizuire pentru examinarea ulterioară a oportunității de a aborda barierele de reglementare, a eficienței cardului electronic european pentru servicii și a posibilei extinderi a acestuia la alte sectoare.

- **Coerența cu dispozițiile existente în domeniul de politică**

Directiva este prezentată împreună cu un regulament. Directiva stabilește cadrul juridic și operațional al cardului electronic european pentru servicii, care reglementează, printre altele, condițiile de eligibilitate, competențele statului membru de origine și ale statului membru gazdă, valabilitatea cardului electronic european pentru servicii și condițiile de revocare sau de suspendare a acestuia. Regulamentul stabilește instrumente care sunt disponibile pentru prestatorii de servicii pe întreg teritoriul UE. În plus, regulamentul facilitează rezolvarea aspectelor legate de asigurare ale unui prestator de servicii activ la nivel transfrontalier.

Prezenta directivă păstrează în totalitate dispozițiile existente ale UE cu privire la aspectele sociale, condițiile de încadrare în muncă (în special, detașarea lucrătorilor, drepturile lucrătorilor și pilonul social), sănătate și siguranță, precum și protecția mediului înconjurător. Aceasta nu modifică, nici nu pune în discuție măsurile de protecție existente în acest sens. Cardul electronic ar oferi informații suplimentare cu privire la întreprindere. Competența statului membru de a efectua inspecții la fața locului nu este deloc afectată. Normele privind detașarea lucrătorilor în conformitate cu Directiva 96/71/CE și cu Directiva 2014/67/UE vor continua să se aplice în contextul cardului electronic european pentru servicii, însă vor fi furnizate mijloace suplimentare în vederea respectării acestor norme. În cazul în care statele membre au instituit proceduri care permit completarea prin mijloace electronice a declarației cu privire la detașarea lucrătorilor în temeiul articolului 9 din Directiva 2014/67/UE, cardul electronic european pentru servicii îl orientează pe titularul cardului către procedurile naționale relevante. Prestatorii de servicii care dețin un card electronic european pentru servicii pot, de asemenea, prezenta această declarație prin intermediul unei platforme electronice conectate la IMI, în cazul în care statul membru gazdă a comunicat Comisiei că această posibilitate ar trebui să se aplice pentru detașarea lucrătorilor pe teritoriul său.

Propunerea de card electronic european pentru servicii este complementară altor inițiative de politică din domeniul serviciilor anunțate în strategia privind piața unică pentru a preveni introducerea unor obstacole, la nivel național, în calea prestării de servicii la nivel transfrontalier. În acest sens, este complementară propunerii Comisiei [XX] de directivă privind reforma procedurii prin care statele membre trebuie să notifice regimurile de autorizare și cerințele referitoare la servicii.

De asemenea, prezenta propunere va fi completată de inițiativa privind portalul digital unic, anunțată în Strategia privind piața unică pentru 2017. Portalul, pentru care s-a realizat o consultare publică în toamna anului 2016, va aborda lacunele informaționale actuale pentru întreprinderi și cetățeni prin integrarea, completarea și îmbunătățirea informațiilor online relevante la nivelul UE și la nivel național. De asemenea, portalul va face conexiunea cu serviciile de asistență. În plus, acesta va avea ca scop promovarea digitalizării în continuare a procedurilor naționale relevante pentru cetățenii și întreprinderile care își exercită drepturile în cadrul pieței unice. Domeniul de aplicare a portalului digital unic este destinat să depășească sectoarele vizate de prezenta inițiativă.

În comparație, cardul electronic european pentru servicii ar trebui să ofere un instrument complet armonizat și standardizat pentru prestarea de servicii la nivel transfrontalier, reducând costurile de asigurare a conformității pentru anumite piețe de servicii, dominate în

mare parte de IMM-uri. Cardul vine în sprijinul obiectivului de simplificare administrativă, implicând statul membru din care provine prestatorul de servicii, dar statul membru respectiv (de origine) nu are niciun cuvânt de spus în ceea ce privește cerințele pe care un prestator de servicii trebuie să le îndeplinească în alte state membre. În temeiul cardului electronic european pentru servicii, este datoria acestora din urmă să informeze cu privire la conformitate și să asigure conformitatea în cadrul unui flux de lucru predefinit și complet standardizat. Portalul digital unic va face conexiunea cu această procedură și va facilita accesul la aceasta pentru beneficiarii săi.

Punerea în aplicare a cardului electronic european pentru servicii va fi pe deplin aliniată cu dezvoltarea proiectului de portal digital unic și va respecta principiile enunțate în planul de acțiune privind guvernarea electronică (în special, digital, interoperabil, transfrontalier, „doar o singură dată” și în mod implicit favorabil incluziunii)⁷.

În cele din urmă, prezenta propunere este complementară politicii Comisiei de asigurare a respectării legislației, pe care o urmărește în paralel, pentru a aborda restricțiile naționale nejustificate sau disproporționate din calea libertății de stabilire și a libertății de a presta servicii.

Punerea în aplicare a directivei va fi sprijinită de Sistemul de informare al pieței interne (IMI), instituit prin Regulamentul IMI⁸. IMI poate fi utilizat de aproximativ 5 000 de autorități începând cu anul 2011; acesta face obiectul unor anchete constante în rândul utilizatorilor și și-a dovedit potențialul în contextul introducerii, în ianuarie 2016, a cardului profesional european.

- **Coerența cu alte politici ale Uniunii**

Prezenta directivă și regulamentul propus de introducere a cardului electronic european pentru servicii sunt pe deplin compatibile cu o serie de alte politici ale Uniunii, în special cu alte politici ale Comisiei privind simplificarea și reducerea sarcinii administrative.

Simplificarea formalităților privind documentele va urmări îndeaproape soluțiile care urmează să fie introduse în temeiul Regulamentului (UE) 2016/1191 privind promovarea liberei circulații a cetățenilor prin simplificarea cerințelor de prezentare a anumitor documente oficiale în Uniunea Europeană⁹.

În domeniul recunoașterii calificărilor profesionale, în 2013 a fost introdus un instrument similar care promovează simplificarea administrativă – cardul profesional european menționat anterior – și care este disponibil pentru un număr restrâns de profesii (asistenți medicali, farmaciști, fizioterapeuți, ghizi montani și agenți imobiliari) începând din ianuarie 2016. Pentru a evita orice risc de suprapunere, prezenta propunere garantează că profesioniștii care pot solicita un card profesional european nu pot obține un card electronic european pentru servicii.

Pentru a se evita orice suprapunere, autoritățile ar trebui să utilizeze toate interconectările disponibile ale registrelor naționale, inclusiv interconectarea registrelor societăților (BRIS), astfel cum se prevede în Directiva 2009/101/CE, precum și a registrelor de insolvență în

⁷ Planul de acțiune al UE privind guvernarea electronică 2016-2020 – Accelerarea transformării digitale a guvernării - COM(2016)179.

⁸ Regulamentul (UE) nr. 1024/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne și de abrogare a Deciziei 2008/49/CE a Comisiei („Regulamentul IMI”) (JO L 316, 14.11.2012, p. 1).

⁹ Regulamentul (UE) 2016/1191 al Parlamentului European și al Consiliului din 6 iulie 2016 privind promovarea liberei circulații a cetățenilor prin simplificarea cerințelor de prezentare a anumitor documente oficiale în Uniunea Europeană și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 (JO L 200, 26.7.2016, p.1).

temeiul Regulamentului (UE) 2015/848, înainte de orice alt mijloc de obținere sau de verificare a informațiilor obținute anterior în contextul unui card electronic european pentru servicii.

2. TEMEIUL JURIDIC, SUBSIDIARITATEA ȘI PROPORȚIONALITATEA

• Temeiul juridic

Această acțiune legislativă se încadrează într-un domeniu de competență partajată, în conformitate cu articolul 4 alineatul (2) litera (a) din TFUE. Aceasta își propune să faciliteze stabilirea și prestarea de servicii în cadrul pieței unice, dezvoltând în continuare și punând în aplicare principiile generale ale dreptului de stabilire și ale libertății de a presta servicii transfrontaliere consacrate la articolele 49 și, respectiv, 56 din TFUE, precum și în Directiva privind serviciile. Directiva propusă se bazează pe articolul 53 alineatul (1) și articolul 62 din TFUE, care constituie temeiul juridic general pentru obținerea libertății de stabilire și, respectiv, temeiul juridic pentru dispoziții privind accesul la activități independente.

• Subsidiaritatea (în cazul competențelor neexclusive)

Obiectivul general al acestei propuneri legislative este să asigure funcționarea fără probleme a pieței unice a serviciilor în UE, care nu se limitează la teritoriul unui stat membru, ci acoperă întreg teritoriul UE. Având în vedere caracterul transnațional al pieței unice a UE, precum și necesitatea de a aborda situațiile în contexte transfrontaliere în modul cel mai coerent, utilizarea unui instrument informatic existent care se aplică în întreaga UE – IMI – constituie un răspuns eficient, care poate fi furnizat doar prin acțiuni adoptate la nivelul UE.

În plus, directiva prevede norme, în special cele referitoare la rolul autorităților de coordonare la nivelul statelor membre, care lasă statelor membre responsabilitatea de a defini organismul corespunzător pentru a se conforma normelor respective, în funcție de organizarea lor administrativă la nivel național.

• Proporționalitate

Măsurile introduse prin directivă sunt proporționale cu obiectivul acesteia de integrare în continuare a piețelor de servicii la nivelul UE, prin facilitarea unei dinamici crescute a pieței și a concurenței transfrontaliere. De asemenea, măsurile sunt proporționale cu obiectivele de creștere a transparenței, de reducere a costurilor și de simplificare a procedurilor pe care statele membre le impun prestatorilor de servicii în context transfrontalier. În plus, măsurile se bazează pe IMI, un instrument informatic existent la nivelul UE, finanțat din bugetul UE și deja utilizat de administrațiile naționale. Procedura la nivelul UE va aduce doar ajustări limitate la IMI, având drept rezultat costuri limitate la nivel european și național. Astfel de costuri limitate au fost evaluate în ceea ce privește procedurile similare existente, cum ar fi cardul profesional european.

Aceste măsuri nu depășesc limitele a ceea ce este necesar pentru a soluționa problemele identificate și a realiza obiectivele identificate. Deși procedura la nivelul UE necesită un rol activ din partea administrațiilor statelor membre, eforturile financiare preconizate ale statelor membre vor fi limitate prin utilizarea Sistemului de informare al pieței interne, o platformă deja existentă și pusă în aplicare cu fonduri UE. În plus, perspectivele aduse de utilizare a cardului electronic european pentru servicii, și anume concurența crescută pe piețele serviciilor, la care vor participa mai mulți actori, precum cifra de afaceri suplimentară vor avea un efect pozitiv asupra economiilor statelor membre.

Utilizarea unui card electronic european pentru servicii va fi voluntară pentru prestatorii de servicii.

- **Alegerea instrumentului**

Prezenta directivă se bazează pe articolele 53 și 62 din TFUE, care permit numai organului legislativ al UE să adopte directive. Aceasta include prevederi privind armonizarea legislațiilor statelor membre în ceea ce privește accesul la anumite activități de servicii. În plus, aceasta include clarificări cu privire la efectele exacte ale cardului electronic european pentru servicii la intrarea pe piața unui alt stat membru.

3. REZULTATELE CONSULTĂRILOR EX-POST, ALE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

- **Evaluări ex-post/verificări ale adecvării legislației existente**

În pregătirea prezentei propuneri, Comisia a efectuat o evaluare în profunzime a Directivei privind serviciile. Evaluarea a arătat că punerea în aplicare a Directivei privind serviciile a fost doar parțial eficace până în prezent. Directiva privind serviciile a fost în măsură să genereze o creștere suplimentară, prin intermediul reformelor efectuate în statele membre. Cu toate acestea, prestatorii de servicii din sectoare-cheie din domeniul serviciilor (cum ar fi serviciile pentru întreprinderi și construcțiile) se confruntă în continuare cu un număr important de bariere. În plus, sistemul de cooperare administrativă între statele membre nu oferă toate beneficiile sale. O analiză aprofundată efectuată asupra funcționării și gradului de utilizare a ghișeelor unice (GU) în 2015 a concluzionat că cele mai multe ghișee unice nu au condus încă la întreaga simplificare așteptată în administrație în ceea ce privește prestarea de servicii transfrontaliere temporare sau înființarea unei afaceri.

- **Consultări cu părțile interesate**

Comisia a efectuat mai multe analize și consultări pentru a colecta probe privind obstacolele rămase în calea unei piețe unice complet funcționale pentru servicii, cu un accent mai mare pe efectele practice ale dispozițiilor în vigoare începând din 2014. Evaluarea economică a fost efectuată pentru a măsura efectele reformei naționale pe piețele de servicii și accesul la asigurări pentru prestatorii de servicii. În plus, au fost organizate ateliere cu participarea părților interesate, în cadrul Forumului pieței unice în 2014, 2015 și 2016. Acestea au analizat provocările întâmpinate de întreprinderile mici și mijlocii în a se dezvolta pe piețele regionale transfrontaliere sau provocările specifice din sectoarele de servicii (în special, serviciile pentru întreprinderi și serviciile din domeniul construcțiilor), care sunt afectate de gradul scăzut al comerțului transfrontalier și al investițiilor transfrontaliere la nivelul UE. Contribuțiile și informațiile colectate au arătat că, în pofida anumitor progrese înregistrate în ultimii ani, prestatorii de servicii din mai multe sectoare importante din punct de vedere economic se confruntă în continuare cu o serie de obstacole atunci când încearcă să se extindă dincolo de frontierele statelor membre.

Părțile interesate au exprimat puncte de vedere diferite cu privire la posibilele modalități de îmbunătățire a cadrului la care sunt supuse piețele de servicii în UE și la nivel național. Prezenta directivă nu modifică normele de fond privind prestarea de servicii la nivel transfrontalier, astfel cum este prevăzută în Directiva privind serviciile, nici normele referitoare la detașarea lucrătorilor, la sănătate și siguranță sau la protecția mediului. Părțile interesate s-au opus aproape în unanimitate redeschiderii Directivei privind serviciile.

În perioada 3 mai-26 iulie 2016 s-a desfășurat o consultare publică online. În cadrul consultării s-au colectat opinii suplimentare de la părțile interesate, precum și experiențe directe privind barierele rămase în special în aceste sectoare de servicii, în ceea ce privește prestarea de servicii la nivel transfrontalier în UE.

Rezultatele tuturor acestor exerciții au confirmat că cerințele nejustificate sau disproporționate încă persistă la nivel național, în detrimentul prestatorilor de servicii și al beneficiarilor de servicii pe piața unică. În plus, exercițiile menționate au oferit indicații specifice referitoare la răspunsurile în materie de politici care sunt așteptate de părțile interesate. Majoritatea au susținut necesitatea de a aborda barierele rămase în calea prestării serviciilor la nivel transfrontalier și de a facilita accesul la asigurare în aceste situații, menținând în același timp acquis-ul UE în domeniul social, al ocupării forței de muncă, al sănătății și siguranței sau al mediului și urmărind, de asemenea, o politică ambițioasă de asigurare a respectării legislației. În acest sens, Comisia a adoptat un pachet de punere în aplicare cuprinzător în noiembrie 2016, pentru a aborda restricțiile disproporționate introduse în domeniul serviciilor în nouă state membre.

Această inițiativă care vizează să îmbunătățească dezvoltarea piețelor de servicii transfrontaliere a fost sprijinită, de asemenea, de Consiliul Competitivitate în Concluziile sale din 29 februarie 2016 privind strategia pentru piața unică¹⁰ și de Consiliul European în Concluziile sale din 28 iunie 2016¹¹. De asemenea, inițiativa a obținut sprijin din partea Parlamentului European în cadrul rezoluției acestuia referitoare la Strategia privind piața unică, adoptată la 26 mai 2016¹².

- **Obținerea și utilizarea expertizei**

Rezultatele unui proces de evaluare reciprocă cu statele membre în perioada 2010-2011, verificările nivelului de performanță realizate în perioada 2011-2012, precum și analiza *inter pares* efectuată în perioada 2012-2013 au contribuit la elaborarea prezentei propuneri de directivă. În plus, rezultatele diferitelor consultări publice, inclusiv cea efectuată în vara anului 2016, au oferit o bază de expertiză solidă.

De asemenea, Comisia s-a bazat pe schimburi periodice la nivel tehnic în cadrul grupului său de experți privind punerea în aplicare a Directivei privind serviciile.

- **Evaluarea impactului**

O evaluare a impactului a fost realizată în vederea pregătirii acestei inițiative. Raportul prezentat din nou ia în considerare recomandările formulate de Comitetul de analiză a reglementării în avizul său negativ inițial din 14 octombrie 2016¹³, precum și punctele suplimentare invocate de comitet în avizul său final pozitiv din 8 noiembrie 2016¹⁴. În special, descrierea problemei și domeniul de aplicare a evaluării impactului au fost clarificate, diferitele opțiuni de politică au fost regrupate în pachete de opțiuni ușor de recunoscut, iar reducerile costurilor administrative au fost estimate cu o mai mare precizie.

Opțiunile de politică individuale au fost luate în considerare în evaluarea impactului și grupate în „pachete” de opțiuni de politică. Au fost analizate următoarele pachete de opțiuni de politică:

¹⁰ [Concluziile Consiliului referitoare la „Strategia privind piața unică pentru servicii și bunuri”, 29 februarie 2016.](#)

¹¹ [Concluziile Consiliului European, 28 iunie 2016.](#)

¹² [Rezoluția Parlamentului European din 26 mai 2016 referitoare la Strategia privind piața unică.](#)

¹³ Principalele recomandări ale Comitetului în avizul său inițial privind evaluarea impactului au fost de a consolida definiția problemei, de a reconsidera proiectarea și articularea diferitelor opțiuni și de a furniza mai multe informații cu privire la posibile costuri pentru statele membre și opiniile părților interesate.

¹⁴ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm.

- un prim pachet de opțiuni ar permite prestatorului de servicii să obțină un certificat privind stabilirea legală în statul membru de origine și confirmarea asigurării existente pentru activități, de asemenea, în statul membru de origine;
- un al doilea pachet de opțiuni ar permite prestatorului de servicii să utilizeze o procedură la nivelul UE care facilitează accesul la piața unui alt stat membru, inclusiv un mecanism electronic avansat conectat la IMI care facilitează respectarea formalităților pentru personalul detașat, mecanism pe care statul membru gazdă poate alege să îl utilizeze. În plus, acesta ar aborda obstacolele practice legate de asigurare în context transfrontalier;
- un al treilea pachet de opțiuni, în plus față de pachetul 2, ar reduce disparitățile în materie de reglementare pentru o serie de servicii-cheie pentru întreprinderi (servicii de arhitectură, de inginerie și de contabilitate), prin intermediul armonizării unui număr limitat de cerințe aplicabile prestatorilor de servicii în ceea ce privește aceste trei servicii (și anume restricții privind forma juridică, cerințe care stabilesc procentul de participare care trebuie rezervat profesioniștilor și restricții în ceea ce privește prestarea de activități multidisciplinare);
- un al patrulea pachet de opțiuni ar introduce, în plus față de pachetul 3, soluții specifice pentru abordarea disparităților în materie de reglementare menționate anterior în cazul unui sediu secundar (sucursale și agenții), scutind prestatorii de servicii străini de anumite cerințe și permițând în același timp statului membru gazdă să introducă măsuri de protecție alternative.

Primul pachet ar genera anumite efecte de simplificare, care sunt totuși mai limitate în comparație cu celelalte pachete. Deși atât pachetul 3, cât și pachetul 4 ar avea efecte mai puternice decât pachetul 2, având în vedere faptul că acestea abordează și obstacolele de reglementare (în plus față de simplificarea administrativă), Comisia a decis să aleagă pachetul 2, pe baza următorului raționament: eliminarea celor mai restrictive cerințe vizată de pachetele 3 și 4, prin acțiuni specifice de asigurare a aplicării legii, completată de recomandări specifice care vizează întregul cadru de reglementare aplicabil profesiei care prestează serviciul, pare mai proporțională decât o propunere legislativă care introduce un nivel minim de armonizare pentru un număr limitat de cerințe, într-un număr limitat de sectoare de servicii. În plus, pachetul 4 este eliminat, de asemenea, deoarece acesta ar da naștere percepției că se introduce o soluție determinată de o abordare bazată pe țara de origine, conform căreia prestatorii de servicii străini sunt supuși numai legislației statelor membre de origine, ceea ce conduce la o discriminare pozitivă a prestatorilor de servicii naționali.

Se preconizează că pachetul ales va conduce la creșterea securității juridice și la economii semnificative de costuri pentru prestatorii de servicii care își extind activitatea la nivel transfrontalier. Acesta este de natură să genereze o creștere a dinamicii pieței și a concurenței, sporind posibilitățile de alegere și valoarea adăugată pentru consumatori.

• **Adecvarea și simplificarea reglementărilor**

Directiva propusă va contribui la adecvarea reglementării privind accesul pe piață pentru prestatorii de servicii și la simplificare, prin îmbunătățirea modalităților prin care prestatorilor de servicii li se oferă acces la piața unui alt stat membru. Acest lucru nu modifică prerogativele statelor membre gazdă în temeiul Directivei privind serviciile.

- **Drepturi fundamentale**

Prezenta propunere promovează drepturile consacrate în Carta drepturilor fundamentale. Mai precis, protecția datelor cu caracter personal este asigurată în conformitate cu articolul 8 din cartă. În plus, obiectivul principal al acestei inițiative este de a facilita dreptul de stabilire și dreptul de a presta servicii în orice stat membru, astfel cum se prevede la articolul 15 alineatul (2) din cartă, garantând că nu există discriminări, inclusiv indirecte, pe motive de naționalitate [punând în aplicare, de asemenea, articolul 21 alineatul (2) din cartă]. În plus, se preconizează că măsura la nivelul UE va introduce o procedură imparțială, corectă și rezonabil de rapidă, de asemenea în ceea ce privește participarea Comisiei, astfel cum se prevede la articolul 41 din cartă. În final, interzicerea abuzului de drept, și anume libertatea de a presta servicii, este luată în considerare în mod corespunzător, astfel cum se prevede la articolul 54 din cartă.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Se preconizează că propunerea va avea implicații pentru bugetul UE în măsura în care viitorul card electronic european pentru servicii va utiliza Sistemul de informare al pieței interne (denumit în continuare „IMI”) ca suport operațional. IMI va trebui să fie adaptat pentru a susține procedura și cerințele de stocare privind cardul electronic european pentru servicii și va trebui să fie completat cu anumite funcții suplimentare, și anume o interfață publică pentru prestatorii de servicii, interconectări cu alte sisteme relevante, precum și o funcționalitate administrativă pentru autoritățile naționale. Acest lucru se datorează faptului că, în scopul cardului electronic european pentru servicii, IMI va fi pus la dispoziție drept instrument pentru schimbul eficient de informații și asistență reciprocă între autoritățile competente dintr-un anumit stat membru, fără a aduce atingere altor soluții introduse de statele membre.

Implicațiile pentru bugetul UE vor fi modeste, având în vedere faptul că utilizarea IMI pentru a sprijini cardul electronic european pentru servicii va oferi importante economii de scară și de gamă. În plus, principalele capacități existente ale IMI și cele în curs de dezvoltare sunt conforme, în mare măsură, cu cerințele cardului electronic european pentru servicii. În consecință, costurile de adaptare și dezvoltare vor fi reduse în mod semnificativ.

Cu toate acestea, orice alocări necesare vor fi acoperite prin redistribuire; nu se preconizează niciun impact bugetar asupra bugetului UE peste creditele deja prevăzute în programarea financiară oficială a Comisiei.

5. ALTE ELEMENTE

- **Planuri de punere în aplicare și măsuri de monitorizare, evaluare și raportare**

Directiva prevede o primă evaluare a directivei în termen de 36 de luni de la termenul de transpunere și ulterior cel târziu o dată la cinci ani. De asemenea, statele membre, prestatorii de servicii, partenerii sociali și alte părți interesate ar fi invitate să evalueze funcționarea inițiativei. Se vor lua în considerare indicatori specifici care permit evaluarea impactului directivei, cum ar fi numărul de prestatori de servicii care utilizează cardul electronic european pentru servicii, experiența acestora legată de sarcina administrativă, viteza procedurilor utilizate sau numărul de schimburi de informații între statele membre.

- **Documente explicative (în cazul directivelor)**

Prezenta propunere nu necesită documente explicative pentru transpunerea tuturor dispozițiilor în dreptul intern. Cu toate acestea, Comisia va prezenta orientări cu privire la aplicarea tuturor fluxurilor de lucru și facilităților administrative în temeiul regulamentului propus pentru introducerea cardului electronic european pentru servicii. Astfel de orientări vor

fi prezentate odată ce toate actele delegate și de punere în aplicare necesare, prevăzute în temeiul prezentei directive și în temeiul regulamentului propus, sunt în vigoare.

- **Explicații detaliate cu privire la prevederile specifice ale propunerii**

Propunerea este alcătuită din următoarele dispoziții:

Articolul 1 prevede că obiectul directivei este instituirea unui cadru legal și operațional pentru cardul electronic european pentru servicii, introdus prin Regulamentul[Regulamentul CES], care stabilește normele ce reglementează accesul la activitățile de servicii și exercitarea acestora de către titularii unui card electronic.

Articolul 2 prevede că domeniul de aplicare a directivei cuprinde serviciile pentru întreprinderi și serviciile din domeniul construcțiilor enumerate în anexa la directivă. Anexa exclude activitățile care sunt, de asemenea, excluse în totalitate sau parțial în temeiul Directivei 2006/123/CE.

De asemenea, se precizează că, în mod similar cu Directiva 2006/123/CE, prezenta directivă nu afectează definirea sau organizarea serviciilor de interes economic general sau normele reglementate de dreptul concurenței. De asemenea, directiva nu afectează diversitatea culturală sau lingvistică sau pluralismul mass-media. În cele din urmă, directiva nu aduce atingere dispozițiilor de drept penal general, dreptul muncii, drept fiscal sau drept în materie de securitate socială.

În ceea ce privește Directiva 2006/123/CE, se clarifică faptul că prezenta directivă nu se aplică atunci când intră în conflict cu alte acte ale Uniunii care reglementează aspecte specifice ale accesului la o activitate de servicii sau ale exercitării acesteia în sectoare specifice sau pentru profesii specifice. De asemenea, se subliniază faptul că prezenta directivă nu aduce atingere Directivelor 96/71/CE și 2014/67/UE în ceea ce privește detașarea lucrătorilor.

Articolul 3 introduce definiții relevante pentru directivă.

Articolul 4 clarifică forța probantă, în întreaga Uniune, a unui card electronic european pentru servicii în ceea ce privește stabilirea în statul membru de origine al prestatorului, de unde acesta își extinde operațiunile prin utilizarea cardului electronic.

Articolul 5 detaliază efectele cardului electronic european pentru servicii ca dovadă a capacității titularului cardului electronic de a presta servicii pe teritoriul statului membru gazdă, fie temporar, fie prin intermediul unei sucursale, al unei agenții sau al unui birou situat(e) în acesta. Odată ce se emite un card electronic, acesta împiedică statul membru gazdă să impună titularului regimuri de autorizare prealabilă și de notificare prealabilă în ceea ce privește prestarea de servicii, în temeiul legislației naționale a statului respectiv; astfel, controalele prelabile vor fi fost efectuate prin intermediul procedurii de emitere a cardului electronic european pentru servicii. Cu toate acestea, procedura de emitere a unui card electronic european pentru servicii nu poate acoperi controalele prelabile care prezintă un grad ridicat de complexitate sau care implică o selecție dintre mai multe întreprinderi. Controalele *ex-post* rămân în vigoare pentru titularii de card electronic, la fel ca pentru alți prestatori.

Articolul 6 introduce obligația autorităților din toate statele membre, atunci când solicită prezentarea de informații în cadrul oricăror proceduri sau formalități, de a nu solicita titularilor de carduri electronice să furnizeze informații care sunt deja incluse pe cardul electronic european pentru servicii.

Articolul 7 prevede că valabilitatea cardului electronic european pentru servicii este pe perioadă nedeterminată, cu excepția cazului în care acesta este suspendat, revocat sau anulat, și că aceasta cuprinde întreg teritoriul statului membru gazdă. Autorizațiile pentru sucursale, agenții sau birouri suplimentare rămân în vigoare, în măsura în care Directiva 2006/123/CE permite existența acestora.

Articolul 8 stabilește că solicitarea de eliberare a unui card electronic ar trebui să fie prezentată autorității de coordonare a statului membru de origine.

Articolul 9 exclude de la eligibilitatea de a solicita un card electronic european pentru servicii acei prestatori de servicii pentru care a fost deja introdus un card profesional european.

Articolul 10 garantează dreptul statelor membre de a invoca motive imperative de interes general în conformitate cu Directiva 2006/123/CE.

Articolul 11 descrie sarcinile de verificare și completare a cererii de card electronic european pentru servicii pe care autoritatea de coordonare din statul membru de origine trebuie să le efectueze înainte de a transmite o astfel de cerere omologului său din statul membru gazdă. De asemenea, articolul menționat include mecanisme de recurs pentru acțiunile autorității de coordonare din statul membru de origine, sau pentru lipsa acțiunii din partea acesteia.

Articolul 12 descrie etapele procedurale aferente emiterii unui card electronic european pentru servicii în vederea prestării de servicii transfrontaliere temporare. Autoritatea de coordonare informează cu privire la cerințele aplicabile în statul membru gazdă odată ce se acordă acces prestatorului extern sau informează cu privire la o decizie bine motivată de către un stat membru gazdă de a se opune emiterii cardului electronic, o decizie obligatorie pentru autoritatea de coordonare din statul membru de origine. În cazul în care, în termen de două săptămâni, nu este notificată nicio obiecție, se trimite o alertă și statul membru gazdă are la dispoziție alte două săptămâni pentru a reacționa. La sfârșitul acestei perioade, cardul electronic este emis, în mod expres sau tacit. Prevederea include dreptul la căi de atac împotriva deciziilor luate de către autoritățile de coordonare din statul membru de origine sau din statele membre gazdă.

Articolul 13 descrie etapele procedurale aferente emiterii unui card electronic european pentru servicii în vederea prestării de servicii prin stabilirea sub formă de sucursale, agenții sau birouri. Autoritatea de coordonare a statului membru gazdă transmite informații privind cerințele aplicabile pe teritoriul său pentru acordarea accesului. Solicitantul trebuie să demonstreze conformitatea necesară. În cazul în care autoritatea de coordonare a statului membru gazdă nu a luat nicio decizie, după o procedură adecvată în care este implicat solicitantul și în ciuda unei alerte pentru trimiterea unui răspuns, cardul electronic este emis. Prevederea include dreptul la căi de atac împotriva deciziilor luate de către autoritățile de coordonare din statul membru de origine sau din statele membre gazdă.

Articolul 14 introduce principiul „doar o singură dată” la nivel național, în temeiul căruia informațiile și documentele aflate în posesia autorităților statului membru de origine nu trebuie să fie furnizate din nou de către solicitantul unui card electronic european pentru servicii.

Articolul 15 prezintă lista evenimentelor survenite în statul membru gazdă care trebuie să declanșeze suspendarea sau revocarea unui card electronic european pentru servicii.

Articolul 16 prezintă lista evenimentelor survenite în statul membru de origine care trebuie să declanșeze suspendarea sau revocarea tuturor cardurilor electronice europene pentru servicii emise anterior pentru prestatorul de servicii și activitatea de servicii în cauză.

Articolul 17 stabilește rolul statului membru de origine și al statelor membre gazdă în suspendarea, revocarea sau, la cererea titularului cardului, anularea cardurilor electronice europene pentru servicii. Articolul menționat introduce o procedură de consultare pentru titularii de carduri electronice în cauză.

Articolul 18 reglementează exercitarea delegării de către Comisie, astfel cum se prevede la articolele 12 și 13.

Articolul 19 definește comitetul care asistă Comisia în adoptarea actelor de punere în aplicare și procedura aplicabilă în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolele 20 și 21 impun asupra Comisiei obligații de monitorizare și de analiză cu privire la impactul prezentei directive.

Articolul 22 se referă la transpunerea și aplicarea dispozițiilor prezentei directive. Datele prevăzute sunt aceleași cu cele prevăzute pentru regulamentul propus de introducerea a unui card electronic european pentru servicii.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

**privind cadrul juridic și operațional al cardului electronic european pentru servicii
introdus prin Regulamentul ... [Regulamentul CES]**

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 53 alineatul (1) și articolul 62,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European¹⁵,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor¹⁶,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) garantează prestatorilor de servicii libertatea de stabilire în statele membre și libertatea de a presta servicii în toate statele membre.
- (2) Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁷ stabilește dispoziții generale care facilitează exercitarea libertății de stabilire pentru prestatorii de servicii și libera circulație a serviciilor. Aceasta prevede, printre altele, că statele membre ar trebui să prevadă o simplificare administrativă, de exemplu, oferind proceduri electronice prin intermediul ghișeelor unice, simplificând procedurile existente și necesitatea unor documente certificate și utilizând optim un sistem de aprobare tacită. De asemenea, directiva stabilește un cadru de promovare a libertății de a presta servicii în mod temporar într-un alt stat membru.
- (3) Directiva 2006/123/CE impune statelor membre să instituie și să actualizeze în mod constant ghișeele unice unde un prestator de servicii care dorește să se stabilească sau să presteze servicii poate găsi toate informațiile relevante cu privire la cerințele care trebuie respectate și procedurile electronice în ceea ce privește toate formalitățile, autorizarea și notificările care trebuie efectuate. Cu toate acestea, provocările costisitoare în materie de informare și dificultățile întâmpinate în conformarea cu procedurile naționale la distanță rămân valabile pentru prestatorii de servicii, și anume pentru cerințele sectoriale. Cooperarea între autoritățile din diferite state membre ar

¹⁵ JO C , , p. .

¹⁶ JO C , , p. .

¹⁷ Directiva 2006/123/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 12 decembrie 2006 privind serviciile în cadrul pieței interne (JO L 376, 27.12.2006, p. 36).

trebui să aibă loc, în principiu, prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne (IMI), o platformă informatică oferită pentru schimbul transfrontalier de informații și asistență reciprocă în temeiul directivei menționate. În pofida faptului că autoritățile au uneori îndoieli cu privire la stabilirea legală a unui prestator într-un alt stat membru, posibilitățile de cooperare prevăzute în prezent în IMI nu sunt exploatate la potențialul maxim. Formalitățile asociate autorizațiilor și notificărilor necesită deseori prezentarea de documente pe hârtie și traducerea acestora la un cost semnificativ. Informațiile cu privire la aceste obstacole fie nu sunt disponibile online, fie sunt insuficiente, incomplete, dispersate și dificil de interpretat în funcție de circumstanțele particulare ale unui prestator care se extinde în afara granițelor, întrucât normele naționale se referă adesea la situații pur interne. Prestatorii de servicii riscă de multe ori depunerea din nou a informațiilor și a documentelor.

- (4) Rămân în vigoare cerințe care fac ca extinderea operațiunilor prestatorilor de servicii pe piața internă să fie împovărătoare și neatrăgătoare, cum ar fi regimurile de autorizare multiple și disparate în fața unor autorități diferite, care, în ceea ce privește stabilirea, nu permit obținerea recunoașterii reciproce a condițiilor respectate anterior în alte state membre sau, în ceea ce privește prestarea transfrontalieră temporară de servicii, constituie restricții disproporționate sau nejustificate. În consecință, prestatorii de servicii se confruntă cu costuri multiple și disproporționate de asigurare a conformității, atunci când se extind la nivel transfrontalier.
- (5) Comerțul transfrontalier și investițiile transfrontaliere în anumite servicii pentru întreprinderi și servicii din domeniul construcțiilor sunt deosebit de scăzute, cu repercusiuni negative semnificative pentru restul economiei, dar prezentând un potențial pentru o mai bună integrare a piețelor de servicii. Aceste rezultate insuficiente conduc la situații în care potențialul de accelerare a creșterii economice și de creare de noi locuri de muncă pe piața unică nu a fost pe deplin exploatat.
- (6) Prezenta directivă urmărește să faciliteze stabilirea și libera circulație a serviciilor în cadrul pieței unice, dezvoltând în continuare și punând în aplicare principiile generale ale dreptului de stabilire și libertății de a presta servicii transfrontaliere consacrate la articolele 49 și, respectiv, 56 din TFUE, precum și în Directiva 2006/123/CE. Aceasta ar trebui să se bazeze pe articolul 53 alineatul (1) din TFUE, referitor la libertatea de stabilire și accesul la activități independente, precum și pe articolul 62 din TFUE, care face ca această dispoziție să fie aplicabilă serviciilor.
- (7) Pentru a facilita inițierea și desfășurarea de activități de servicii, prezenta directivă se bazează pe Directiva 2006/123/CE, dar în niciun caz nu modifică normele acesteia. Domeniul de aplicare a prezentei directive este mai limitat în comparație cu domeniul de aplicare prevăzut în Directiva privind serviciile. Prezenta directivă vizează în mod specific sectorul serviciilor pentru întreprinderi și al serviciilor în domeniul construcțiilor, în care persistă numeroase obstacole în calea activităților transfrontaliere. În plus, comerțul transfrontalier și investițiile transfrontaliere în construcții și în mai multe servicii pentru întreprinderi sunt la niveluri scăzute, iar ambele sectoare au înregistrat o creștere mică a productivității în ultimul deceniu.
- (8) Toate aspectele, activitățile și domeniile excluse din domeniul de aplicare a Directivei 2006/123/CE ar trebui să rămână excluse din domeniul de aplicare a prezentei directive. În special, prezenta directivă nu afectează aspectele, activitățile și domeniile precum cele care decurg din impozitare, securitate socială și dreptul muncii, incluzând orice prevedere legală sau contractuală referitoare la condițiile de angajare, condițiile de muncă, inclusiv sănătatea și siguranța la locul de muncă și relația dintre angajatori

și lucrători. De asemenea, prezenta directivă nu afectează legislația în materie de securitate socială a statelor membre. De asemenea, prezenta directivă nu aduce atingere vreunei dispoziții care decurge din dreptul concurenței, precum și niciunei norme privind legea aplicabilă sau jurisdicția în temeiul dreptului internațional privat.

- (9) Din motive de coerență, eventualele conflicte între prezenta directivă și alte acte ale UE care reglementează aspecte specifice privind accesul la o activitate de servicii sau exercitarea acesteia într-un anumit sector ar trebui soluționate astfel cum se prevede la articolul 3 din Directiva 2006/123/CE pentru conflicte între directiva respectivă și astfel de acte, cu aplicarea respectivelor alte acte. Ca urmare, dispozițiile din prezenta directivă nu pot fi invocate pentru a justifica regimuri de autorizare prealabilă, regimuri de notificare prealabilă sau cerințe de stabilire care sunt interzise prin alte acte ale UE care reglementează aspecte specifice ale accesului la o activitate de servicii sau ale exercitării acesteia într-un anumit sector, cum ar fi Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁸. De asemenea, prezenta directivă nu afectează în niciun fel obligațiile pe care prestatorii de servicii ar trebui să le respecte, în conformitate cu Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului¹⁹ și cu Directiva 2014/67/UE a Parlamentului European și a Consiliului²⁰.
- (10) Prezenta directivă clarifică condițiile în care prestatorii de servicii în cauză pot beneficia de cardul electronic european pentru servicii introdus prin Regulamentul ...[Regulamentul CES] ..., rolul statului membru de origine și al statului membru gazdă și acțiunile statului membru de origine care ar trebui să fie acceptate de către un stat membru gazdă. Cardul electronic european pentru servicii este un instrument voluntar pentru prestatorul de servicii.
- (11) De asemenea, prezenta directivă cuprinde un cadru privind valabilitatea și motivele pentru suspendarea sau revocarea unui card electronic european pentru servicii pe întreg teritoriul Uniunii Europene. Ori de câte ori un prestator de servicii nu poate continua în mod legal să presteze servicii la nivel transfrontalier, aceste servicii fiind motivul pentru care a solicitat inițial un card electronic, cardul electronic respectiv ar trebui să fie suspendat sau revocat, după caz.
- (12) Scopul principal al cardului electronic european pentru servicii este de a introduce o procedură simplificată și uniformă pentru prestatorii de servicii care doresc să își extindă prestarea de servicii dincolo de frontierele naționale, în cadrul pieței interne. Cardul electronic reprezintă un certificat electronic care atestă că un prestator de servicii este stabilit în mod legal într-un stat membru (statul membru de origine). Statele membre gazdă în care un prestator de servicii este interesat să se extindă nu ar trebui să mai aplice titularilor de card electronic regimurile lor de autorizare prealabilă sau de notificare prealabilă instituite în temeiul dreptului intern pentru a controla accesul la activitățile de servicii sau exercitarea acestora, care sunt controlate deja înainte de emiterea unui card electronic european pentru servicii.

¹⁸ Directiva 2000/31/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2000 privind anumite aspecte juridice ale serviciilor societății informaționale, în special ale comerțului electronic, pe piața internă (JO L 178, 17.7.2000, p. 1).

¹⁹ Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii (JO L 18, 21.1.1997, p. 1).

²⁰ Directiva 2014/67/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind asigurarea respectării aplicării Directivei 96/71/CE privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne („Regulamentul IMI”) (JO L 159, 28.5.2014, p. 11).

- (13) Procedura instituită prin prezenta directivă urmărește să pună în aplicare normele și principiile generale ale Directivei 2006/123/CE în contextul stabilirii transfrontaliere și al prestării temporare transfrontaliere a anumitor servicii.
- (14) Anumite cerințe și autorizațiile și notificările aferente reglementate de Directiva 2006/123/CE nu ar trebui să fie obiectul controalelor în contextul emiterii unui card electronic european pentru servicii, având în vedere complexitatea acestora sau implicarea unor actori terți, pe care fluxul de lucru procedural uniform al cardului electronic european pentru servicii nu îi poate acoperi în mod adecvat. Acest lucru se referă la procedurile de selecție pentru acordarea autorizațiilor limitate ca număr și controalele asupra condițiilor specifice amplasamentului, fie pentru locul prestării efective a serviciilor, fie pentru locul în care prestatorul își stabilește operațiunile. În mod similar, un card electronic european pentru servicii nu este adecvat, de asemenea, pentru a acoperi procedurile de selecție pentru executarea contractelor publice, a concursurilor de proiecte sau a concesiunilor.
- (15) În aceeași ordine de idei, controalele care se aplică prestatorilor de servicii care fac deja obiectul altor acte legislative orizontale ale UE ar trebui să rămână excluse. Acesta este cazul cerințelor și al controalelor legate de recunoașterea calificărilor profesionale în temeiul Directivei 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului²¹, chiar dacă sunt menționate în legislația sectorială specifică.
- (16) În plus, cerințele pentru prestatorii de servicii care sunt societăți cu răspundere limitată de a publica anumite informații privind societățile în conformitate cu Directiva 2009/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului²² și cu Directiva 89/666/CEE a Consiliului²³, precum și orice cerințe sau controale impuse de normele naționale privind înregistrarea sucursalelor societăților înregistrate într-un alt stat membru în temeiul dreptului societăților comerciale nu ar trebui să fie acoperite de o procedură privind cardul electronic european pentru servicii, care are menirea de a aborda aspecte sectoriale în cadrul Directivei 2006/123/CE.
- (17) Un card electronic european pentru servicii oferă mai multe avantaje. Acesta oferă o dovadă de stabilire legală în statul membru de origine. Atât timp cât un card electronic european pentru servicii rămâne valabil, acesta ar trebui să constituie un mijloc de probă valid în întreaga UE cu privire la stabilirea legală în statul membru de origine pentru serviciile vizate de cardul electronic în cauză. O astfel de probă ar trebui să fie acceptată inclusiv într-un context național, la toate nivelurile și diviziunile administrative ale administrației publice. Un card electronic european pentru servicii valabil include informații care sunt adesea necesare în diferite contexte, cum ar fi controalele aplicabile în timpul sau ulterior efectuării serviciilor, atribuirea unui contract de achiziții publice, a unui concurs de proiecte sau a unei concesiuni, înființarea de filiale sau înregistrarea de sucursale în temeiul dreptului societăților comerciale și înregistrarea prestatorului de servicii în sistemele de asigurări sociale obligatorii. Din moment ce aceste informații sunt deja disponibile pe un card

²¹ Directiva 2005/36/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 7 septembrie 2005 privind recunoașterea calificărilor profesionale (JO L 255, 30.9.2005, p. 22).

²² Directiva 2009/101/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 de coordonare, în vederea echivalării, a garanțiilor impuse societăților în statele membre, în înțelesul articolului 48 al doilea paragraf din tratat, pentru protejarea intereselor asociaților sau terților (JO L 258, 1.10.2009, p. 11).

²³ Directiva 89/666/CEE a Consiliului din 21 decembrie 1989 privind publicitatea sucursalelor înființate într-un stat membru de anumite forme de societăți comerciale care intră sub incidența legislației unui alt stat (JO L 395, 30.12.1989, p. 36).

electronic european pentru servicii valabil, autoritățile din statele membre nu ar trebui să le solicite de la titularii de carduri electronice pentru aceste alte scopuri.

- (18) În plus, statele membre nu ar trebui să poată impune titularilor unui card electronic european pentru servicii regimuri de autorizare sau de notificare referitoare la prestarea serviciilor, înainte de prestarea unui serviciu. Statele membre nu ar trebui să repete, în totalitate sau în parte, controalele efectuate anterior în contextul emiterii cardului electronic european pentru servicii, odată ce prestarea de servicii a început în statul membru gazdă. Regimurile de autorizare sau de notificare, precum cele care decurg din legislația fiscală, legislația în materie de securitate socială și dreptul muncii se aplică în continuare, întrucât aceste aspecte sunt excluse din domeniul de aplicare a prezentei directive. Cu toate acestea, controalele *ex post*, inspecțiile și investigațiile inițiate de către autoritățile competente ar trebui să rămână admisibile pentru a controla executarea serviciului, în conformitate cu legislația actuală a UE. În cazul în care astfel de controale relevă încălcări grave ale cerințelor aplicabile într-un stat membru gazdă, acest lucru ar putea conduce la suspendarea sau revocarea cardului electronic european pentru servicii.
- (19) Directiva 2013/55/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013²⁴ a introdus un cadru legislativ pentru cardul profesional european, menit să acorde profesioniștilor care îl obțin dreptul de a exercita aceeași profesie pentru care s-au stabilit anterior într-un stat membru (de origine), într-un alt stat membru (gazdă), fie temporar, fie printr-un sediu secundar. Cardul electronic european pentru servicii, fiind o procedură destinată pentru o varietate largă de servicii și care nu abordează aspecte legate de calificările profesionale, nu ar trebui să se aplice, prin urmare, serviciilor pentru care a fost introdus un card profesional european specific, cu excepția cazului în care cerințele sectoriale specifice și controalele acestora, fără legătură cu recunoașterea calificărilor profesionale, sunt menținute pentru sediul secundar al unei anumite profesii.
- (20) Pentru a concentra acțiunile și deciziile într-un stat membru și pentru a facilita cooperarea între diferitele autorități competente din statele membre de origine și gazdă, o autoritate de coordonare din statul membru de origine și din statul membru gazdă ar trebui să fie responsabile în cele din urmă pentru gestionarea tuturor aspectelor legate de cardul electronic european pentru servicii, coordonând astfel contribuția din partea diferitelor autorități naționale competente și acționând ca punct de contact cu omologii săi din alte state membre. Prin urmare, cererea de eliberare a unui card electronic european pentru servicii ar trebui să fie prezentată autorității de coordonare din statul membru de origine.
- (21) Există două tipuri de carduri electronice europene pentru servicii oferite prestatorilor de servicii: o procedură mai simplă pentru prestarea transfrontalieră temporară a serviciilor în alte state membre, procedură care controlează în principal stabilirea lor anterioară în statul membru de origine și permite unui stat membru gazdă să se opună prestării temporare de servicii transfrontaliere doar din motive imperative de interes general, și o procedură mai complexă, care vizează controlul, de către statele membre gazdă, al unei activități economice exercitate pe teritoriul lor pe o perioadă nedeterminată, printr-un sediu secundar sub formă de sucursale, agenții sau birouri,

²⁴

Directiva 2013/55/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 noiembrie 2013 de modificare a Directivei 2005/36/CE privind recunoașterea calificărilor profesionale și a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012 privind cooperarea administrativă prin intermediul Sistemului de informare al pieței interne („Regulamentul IMI”) (JO L 354, 28.12.2013, p. 132).

pentru a se asigura, într-un flux de lucru simplificat, că recunoașterea reciprocă se realizează în mod corespunzător și rapid.

- (22) Cardul electronic european pentru servicii este disponibil pentru prestatorii stabiliți anterior într-un stat membru. În timp ce filialele întreprinderilor din țări terțe ar trebui să poată solicita un card electronic, sucursalele, agențiile sau birourile unor astfel de întreprinderi nu ar trebui să poată face acest lucru, în conformitate cu articolul 48 din TFUE, care rezervă libertatea de stabilire și libera circulație a serviciilor întreprinderilor și societăților constituite în conformitate cu legislația unui stat membru și având sediul social, administrația centrală sau sediul principal al activității în cadrul Uniunii.
- (23) Cardul electronic european pentru servicii pentru sediul secundar ar trebui să permită prestarea de servicii în statul membru gazdă prin intermediul sucursalelor, al agențiilor, dar și al oricărei forme de birou situat pe teritoriul acestuia. Cu toate acestea, în scopul cardului electronic european pentru servicii, sediul secundar nu ar trebui să includă prestarea de servicii în statul membru gazdă prin intermediul unor filiale ale unor întreprinderi stabilite în statul membru de origine. Faptul că o filială este o entitate juridică separată necesită mai multe controale complexe decât cele referitoare la prestarea de servicii prin intermediul unei sucursale, al unei agenții sau al unui birou fără personalitate juridică separată. Procedura cardului electronic european pentru servicii nu este potrivită pentru a acoperi astfel de controale complexe.
- (24) Autoritatea de coordonare din statul membru de origine ar trebui, la primirea unei cereri de eliberare a unui card electronic european pentru servicii, să completeze cererea și să îi valideze conținutul, în scopul de a demonstra cu exactitate stabilirea legală a prestatorului în statul său membru de origine și de a descrie circumstanțele acestuia într-un mod care să le permită autorităților din statul membru gazdă să efectueze propriile controale. În timp ce lipsa unei acțiuni din partea solicitantului ar trebui să conducă la o oprire a procedurii, lipsa unei acțiuni din partea autorităților statului membru de origine ar trebui să conducă la căi de atac judiciare.
- (25) În scopul de a asigura punerea în aplicare uniformă a prezentei directive în ceea ce privește aspectele tehnice ale tratării și prelucrării cererilor de carduri electronice europene pentru servicii, ar trebui conferite Comisiei competențe de executare. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului²⁵. Normele de punere în aplicare ar trebui să determine anularea automată a unei cereri de eliberare a unui card electronic european pentru servicii în cazul în care procedura respectivă este suspendată pentru un interval considerabil de timp din cauza lipsei unei acțiuni din partea solicitantului.
- (26) O autoritate de coordonare din statul membru gazdă ar trebui să ofere clarificări cu privire la cerințele care se aplică prestatorului de servicii extern, având în vedere că aceasta din urmă este deja stabilit într-un alt stat membru. Autoritatea de coordonare din statul membru gazdă ar trebui să se asigure că prestatorul știe care sunt cerințele care reglementează executarea serviciilor în statele membre gazdă, inclusiv cerințele care se aplică odată ce acesta obține cardul electronic european pentru servicii. Pentru stabilire, și anume prestarea de servicii prin sucursale, agenții sau birouri, identificarea cerințelor aplicabile de către autoritatea de coordonare din statul membru gazdă

²⁵ Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

îndeplinește un scop diferit: aceasta enumeră cerințele pe care prestatorul de servicii extern trebuie să demonstreze că le respectă înainte de emiterea cardului electronic.

- (27) În cazul în care un stat membru gazdă a instituit o bază de date cuprinzătoare și actualizată în cadrul ghișeului său unic, autoritatea de coordonare a statului menționat se poate referi doar la pagina web relevantă de unde pot fi obținute informațiile în contextul procedurii cardului electronic european pentru servicii.
- (28) Un card electronic european pentru servicii nu ar trebui să modifice mediul actual de reglementare, în conformitate cu Directiva 2006/123/CE și cu alte dispoziții vizate ale legislației UE, care stabilesc condițiile de bază pe care un prestator de servicii trebuie să le îndeplinească atunci când începe să presteze servicii într-un stat membru gazdă. În consecință, statele membre gazdă ar trebui să aibă posibilitatea, în conformitate cu legislația în vigoare a UE, de a analiza dacă propriile lor cerințe sunt respectate de prestatorii externi, înainte de a li se permite acestora să înceapă prestarea de servicii pe teritoriul lor. Prin urmare, procedura de emitere a unui card electronic european pentru servicii ar trebui să prevadă un rol adecvat de control al statului membru gazdă, atât pentru prestări transfrontaliere temporare, cât și pentru stabilire.
- (29) Pentru prestarea de servicii transfrontaliere temporare, dat fiind că articolul 16 din Directiva 2006/123/CE admite cerințe pentru majoritatea serviciilor care intră sub incidența prezentei directive, statele membre gazdă ar trebui să se poată opune emiterii unui card electronic european pentru servicii de către statul membru de origine în cazurile în care circumstanțele solicitantului dau naștere unor amenințări reale și suficient de grave la adresa intereselor generale legate de ordinea publică, siguranța publică, sănătatea publică sau protecția mediului înconjurător, într-o manieră care nu poate fi abordată în mod adecvat și suficient de cerințele și controalele care se aplică odată ce începe prestarea de servicii. Acesta ar trebui să fie cazul atunci când este în vigoare un regim de autorizare prealabilă sau de notificare prealabilă pentru prestarea temporară a serviciilor în cauză, justificat în termeni proporționali în conformitate cu unul dintre cele patru motive imperative de interes general garantate în temeiul articolului 16 din Directiva 2006/123/CE și în cazul în care condițiile îndeplinite de către solicitant în statul membru de origine nu pot fi considerate echivalente cu cele prevăzute în statul membru gazdă pentru acordarea autorizației prealabile respective. Posibilitățile și prerogativele statelor membre gazdă în temeiul articolului 16 din Directiva 2006/123/CE se aplică în contextul emiterii unui card electronic european pentru servicii.
- (30) IMI ar trebui să permită Comisiei să ia cunoștință de obiecțiunile formulate de statele membre gazdă înainte de finalizarea procedurii de emitere a cardului electronic european pentru servicii în vederea prestării transfrontaliere temporare de servicii, în contextul regimurilor de autorizare prealabilă sau de notificare prealabilă care ar fi trebuit, de asemenea, notificate anterior în temeiul Directivei[viitoarea Directivă privind notificarea]..... Aceste informații cu privire la aplicarea efectivă a regimurilor de autorizare notificate pot fi utilizate de Comisie pentru a declanșa acțiuni de asigurare a aplicării legii sau pentru a lansa anchete. Aceasta nu aduce atingere drepturilor solicitanților de a depune o plângere la serviciile Comisiei privind o posibilă încălcare a legislației UE prin intermediul obiecțiunii în cauză.
- (31) Pentru stabilire, statelor membre gazdă ar trebui să li se permită să impună solicitanților de card electronic propriile lor cerințe, nediscriminatorii, justificate din motive imperative de interes general și proporționale, în conformitate cu Directiva 2006/123/CE și cu alte acte legislative relevante ale UE. Ar trebui să se ia în

considerare legislația sectorială specifică a UE care reglementează anumite servicii vizate de prezenta directivă, cum ar fi serviciile agențiilor de turism în temeiul Directivei (UE) 2015/2302 a Parlamentului European și a Consiliului²⁶ și serviciile de instalare ale elementelor de clădiri cu impact energetic în conformitate cu Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului²⁷, în măsura în care controalele nu se referă la recunoașterea calificărilor profesionale în cadrul Directivei 2005/36/CE.

- (32) Echivalența între cerințele unui stat membru gazdă și cerințele statului membru de origine pe care solicitantul le-a îndeplinit deja ar trebui să fie o parte integrantă a acestei evaluări. Pentru a facilita evaluarea echivalenței cerințelor din statele membre de origine și gazdă, în cazul în care autoritatea statului membru gazdă își declară intenția de a refuza un card electronic pentru stabilire, solicitantul ar trebui să aibă o nouă posibilitate de a demonstra că îndeplinește condițiile prevăzute în autorizația prealabilă sau notificarea prealabilă pe care autoritățile din statele membre gazdă își bazează intenția de a refuza cardul electronic, inclusiv prin cerințe cărora solicitantul le este supus în statul membru de origine și pe care le consideră ca fiind echivalente.
- (33) Statele membre gazdă ar trebui să poată solicita clarificări sau informații suplimentare din partea statului membru de origine înainte de emiterea unui card electronic european pentru servicii, în esență, relevante pentru a evalua dacă există o nevoie justificată și proporțională de a se opune prestării temporare de servicii de către solicitant pe teritoriul lor sau, în cazul stabilirii, pentru a evalua câte dintre preocupările lor în materie de reglementare sunt deja abordate în mod adecvat prin conformarea solicitantului cu cerințele statului membru de origine. De-a lungul timpului, este de așteptat ca statele membre să dobândească o mai bună cunoaștere a cadrelor lor de reglementare respective în sectoarele acoperite de cardul electronic, ceea ce ar trebui să conducă la creșterea nivelului încrederii reciproce și, prin urmare, să permită o evaluare mai eficientă în beneficiul solicitanților.
- (34) În scopul de a stabili procedura de solicitare a acestor informații, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din tratat ar trebui delegată Comisiei în ceea ce privește specificarea fluxului de lucru procedural și impactul acestuia asupra termenelor aplicabile pentru deciziile care urmează să fie luate în contextul emiterii unui card electronic european pentru servicii. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca astfel de consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional privind o mai bună legislație din 13 aprilie 2016. În mod concret, pentru a asigura participarea echitabilă la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei care se referă la pregătirea actelor delegate.
- (35) Statul membru gazdă nu ar trebui să mai controleze dacă solicitantul unui card electronic european pentru servicii este stabilit în mod legal într-un alt stat membru. De asemenea, statul membru gazdă nu ar trebui să pună sub semnul întrebării

²⁶ Directiva (UE) 2015/2302 a Parlamentului European și a Consiliului din 25 noiembrie 2015 privind pachetele de servicii de călătorie și serviciile de călătorie asociate, de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2006/2004 și a Directivei 2011/83/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 90/314/CEE a Consiliului (JO L 326, 11.12.2015, p. 1).

²⁷ Directiva 2012/27/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 privind eficiența energetică, de modificare a Directivelor 2009/125/CE și 2010/30/UE și de abrogare a Directivelor 2004/8/CE și 2006/32/CE (JO L 315, 14.11.2012, p.1).

veridicitatea și validitatea datelor și a documentelor incluse într-o cerere, odată ce aceasta este validată de către autoritatea de coordonare a statului membru de origine. În același timp, autoritatea de coordonare din statul membru de origine nu ar trebui să evalueze dacă emite un card electronic european pentru servicii în vederea prestării transfrontaliere temporare de servicii pe baza respectării, de către prestator, a cerințelor statului membru gazdă, ci ar trebui să evalueze doar dacă solicitantul este stabilit în mod legal pe teritoriul său pentru prestarea serviciului în cauză atunci când se ia decizia de emitere.

- (36) Acțiunile relevante și deciziile autorităților coordonatoare implicate în procedura de emitere a cardului electronic european pentru servicii, atât în statul membru gazdă, cât și în statul membru de origine, ar trebui să facă obiectul unor căi de atac judiciare, în conformitate cu legislația națională. Acestea ar trebui să includă măsuri corective adecvate în cazul lipsei de acțiune din partea autorității de coordonare din statul membru de origine, în conformitate cu procedura de emitere a cardului electronic.
- (37) Înainte de emiterea cardului electronic european pentru servicii, statului membru gazdă ar trebui să i se permită să invoce preocupări de politică legitime. Cu toate acestea, pentru a permite o procedură simplificată și rapidă, principiul aprobării tacite ar trebui respectat la emiterea unui card electronic european pentru servicii. Acesta este principiul general introdus în temeiul Directivei 2006/123/CE. O alertă privind aprobarea tacită iminentă și prelungirea termenelor aplicabile cu alte două săptămâni ar trebui să garanteze că statul membru gazdă are timpul necesar și mijloacele adecvate pentru a examina cererile pentru eliberarea unui card electronic european pentru servicii. De asemenea, o lipsă de informații din partea statului membru gazdă cu privire la cerințele aplicabile nu ar trebui să împiedice emiterea automată a unui card electronic european pentru servicii.
- (38) Prestatorii de servicii nu ar trebui să fie obligați să furnizeze informații și documente care se află deja în posesia altor autorități din statul membru de origine, indiferent de nivelurile sau diviziunile administrative. De asemenea, acest lucru ar trebui să fie valabil atunci când interconectarea registrelor naționale (de exemplu, centrale, comerciale și registrele societăților prevăzute de Directiva 2009/101/CE sau a registrelor de insolvență în temeiul Regulamentului (UE) 2015/848 al Parlamentului European și al Consiliului²⁸) permite obținerea de informații și documente de către administrația statului membru de origine din alte state membre. În toate cazurile în care datele cu caracter personal sunt prelucrate în temeiul prezentei directive, ar trebui să fie respectate normele privind protecția datelor cu caracter personal prevăzute în Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului²⁹ [, Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului³⁰] și legislația națională.
- (39) Un prestator de servicii ar trebui să aibă posibilitatea de a solicita un card electronic european pentru servicii în statul membru de origine și ca solicitarea sa să fie evaluată de către statul membru gazdă în ceea ce privește condițiile aplicabile pentru prestarea

²⁸ Regulamentul (UE) 2015/848 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 mai 2015 privind procedurile de insolvență (JO L 141, 5.6.2016, p.19).

²⁹ Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date (JO L 281, 23.11.1995, p. 31).

³⁰ Regulamentul (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE (Regulamentul general privind protecția datelor) (JO L 119, 4.5.2016, p. 1).

de servicii prin intermediul unei sucursale pe teritoriul statului membru gazdă respectiv, înainte ca solicitantul respectiv să fie obligat să solicite înregistrarea viitoarei sucursale în același stat membru gazdă. Astfel, solicitantul va fi sigur de condițiile sectoriale specifice aplicabile și, în ultimă instanță, că le respectă într-un mod satisfăcător pentru statul membru gazdă, înainte de a consuma timp și resurse solicitând înregistrarea unei sucursale în statul membru gazdă, în conformitate cu dreptul societăților comerciale. În același timp, solicitantul va trebui să respecte normele naționale privind înregistrarea sucursalelor în temeiul dreptului societăților comerciale pentru a presta servicii prin intermediul unei astfel de sucursale, în conformitate cu legislația UE.

- (40) Un card electronic european pentru servicii ar trebui să permită prestarea de servicii pe întreg teritoriul statului membru gazdă. Un prestator de servicii, după stabilirea într-un stat membru sub forma unei sucursale, a unei agenții sau a unui birou, nu ar trebui, în principiu, să fie nevoit să solicite emiterea unui alt card electronic pentru a extinde prestarea de servicii deja acoperite de cardul electronic existent la nivel național prin alte sucursale, agenții sau birouri din statul respectiv, după caz. Cu toate acestea, astfel cum prevede în mod expres Directiva 2006/123/CE, autorizațiile pentru fiecare sucursală, agenție sau birou în parte pot fi justificate de motive imperative de interes general. În acest caz, prestatorii de servicii ar trebui să aibă în continuare posibilitatea de a alege extinderea operațiunilor la nivel național prin obținerea autorizațiilor respective în temeiul dreptului intern sau prin solicitarea unor carduri electronice europene pentru servicii suplimentare, pentru fiecare sucursală, agenție sau birou suplimentar(ă), după caz.
- (41) Prezenta directivă nu ar trebui să aducă atingere repartizării competențelor regionale sau locale în cadrul statelor membre, inclusiv autonomiei regionale și locale. În pofida acestui aspect, pentru a îndeplini obligațiile prevăzute în directivă, ar putea fi necesară cooperarea administrativă între diferitele autorități naționale, respectând termene stricte. În scopul de a sprijini statele membre să își îndeplinească obligațiile și luând în considerare structura descentralizată a multora dintre acestea, IMI ar putea fi utilizat, de asemenea, ca un instrument pentru schimbul eficient de informații și asistență reciprocă între autoritățile competente dintr-un anumit stat membru, fără a aduce atingere altor soluții introduse de către statele membre.
- (42) Un card electronic european pentru servicii ar trebui să fie valabil pentru o perioadă nedeterminată de timp, fără a se aduce atingere, în ceea ce privește serviciile transfrontaliere temporare, efectelor derogărilor de la caz la caz, în conformitate cu Directiva 2006/123/CE.
- (43) Cu toate acestea, un card electronic european pentru servicii ar trebui să fie suspendat de către autoritatea de coordonare emitentă în cazul în care, temporar, prestatorului de servicii i se interzice să presteze serviciile în cauză. Suspendarea ar trebui să dureze atât timp cât se aplică interdicția. Un card electronic european pentru servicii ar trebui să fie revocat de autoritatea de coordonare emitentă în cazul în care nu mai sunt îndeplinite condițiile pentru emiterea acestuia sau pentru ca acesta să rămână valabil, ca dovadă a legalității prestării de servicii în statul membru gazdă. O decizie finală care stabilește că un titular de card electronic s-a prezentat în mod eronat ca prestator de servicii și că, în temeiul dreptului intern fie al statului membru de origine, fie al statului membru gazdă, acesta este considerat lucrător, ar trebui să conducă la revocarea cardurilor electronice europene pentru servicii în cauză. În mod similar, cazurile de informații sau documente frauduloase, inexacte sau falsificate utilizate în

cadrul emiterii unui card electronic european pentru servicii ar trebui să influențeze valabilitatea cardului electronic.

- (44) Cooperarea administrativă între autoritățile din statele membre de origine și gazdă ar trebui să asigure respectarea condițiilor de valabilitate a unui card electronic european pentru servicii emis anterior. Pentru a se asigura în continuare că niciun card electronic european pentru servicii nu reprezintă în mod eronat situația titularului acestuia în orice moment dat, titularul cardului și autoritățile competente ar trebui să fie obligate să informeze autoritatea de coordonare care l-a emis cu privire la modificările care au intervenit în situația titularului și care pot afecta valabilitatea cardului electronic.
- (45) În orice caz, înainte de adoptarea deciziei de revocare sau de suspendare a cardului electronic, autoritatea de coordonare competentă ar trebui să consulte titularul cardului electronic, iar orice decizie ar trebui să fie justificată în mod corespunzător și să poată fi atacată, în conformitate cu legislația națională aplicabilă în statul membru care a emis cardul. Ar trebui să se permită instituirea unor măsuri provizorii de semnalizare a unei proceduri în curs pentru suspendarea sau revocarea unui card electronic european pentru servicii; aceste măsuri ar semnaliza orice legătură cu alerte declanșate în temeiul Directivei 2006/123/CE.
- (46) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentei directive în ceea ce privește aspectele tehnice ale prelucrării suspendărilor, revocărilor și anulărilor de carduri electronice europene pentru servicii, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Respectivul competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului.
- (47) Punerea în aplicare a prezentei directive ar trebui să fie monitorizată și evaluată pentru a determina impactul acesteia asupra costurilor de extindere a operațiunilor la nivel transfrontalier, în special în ceea ce privește prestatorii de servicii, asupra percepției consumatorilor în ceea ce privește astfel de prestatori, în special cei care dețin un card electronic european pentru servicii, precum și asupra concurenței, asupra prețurilor și asupra calității serviciilor. Efectele dispozițiilor cuprinse în prezenta directivă ar trebui să fie evaluate în mod regulat, în special pentru a evalua dacă ar fi oportună introducerea unui card electronic european pentru servicii în ceea ce privește alte activități de servicii. Această monitorizare va fi realizată în cooperare cu statele membre, partenerii sociali și alte părți interesate relevante.
- (48) Dat fiind că obiectivele prezentei directive nu pot fi realizate în mod satisfăcător de către statele membre, având în vedere complexitatea și lipsa de coerență a abordărilor de controlare a anumitor servicii în statele membre, ci pot mai degrabă, datorită coordonării administrative sporite la nivelul Uniunii, să fie realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la respectivul articol, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestor obiective.
- (49) Prezenta directivă respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În particular, prezenta directivă, prin stabilirea cadrului legal și operațional pentru cardul electronic european pentru servicii și prin coordonarea unor cerințe referitoare la libertatea de stabilire și prestarea de servicii pentru anumite tipuri de servicii, urmărește să promoveze drepturile de stabilire și dreptul de a presta servicii în orice stat membru, prevenind

orice discriminare pe criterii de naționalitate și asigurând proceduri imparțiale, echitabile și rapide în mod rezonabil, în conformitate cu articolele 15, 21 și 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, garantând în același timp respectarea deplină a protecției datelor cu caracter personal, inclusiv în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului³¹, Directiva 95/46/CE [Regulamentul (UE) 2016/679], și acordând atenția cuvenită riscului de abuz de drept prevăzute la articolele 8 și, respectiv, 54 din cartă,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

CAPITOLUL I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiect

Prezenta directivă stabilește cadrul juridic și operațional al cardului electronic european pentru servicii introdus prin Regulamentul [Regulamentul CES]

Articolul 2

Domeniu de aplicare

1. Prezenta directivă se aplică serviciilor enumerate în anexă.
2. Prezenta directivă nu afectează aspectele menționate la articolul 1 alineatele (2)-(7) din Directiva 2006/123/CE.

Aceasta nu se aplică activităților și domeniilor menționate la articolul 2 alineatele (2) și (3) din Directiva 2006/123/CE.

3. În cazul în care dispozițiile prezentei directive sunt în conflict cu o dispoziție a unui alt act al Uniunii care reglementează aspecte specifice ale accesului la o activitate de servicii sau ale exercitării acesteia în sectoare specifice sau pentru profesii specifice, dispoziția celui alt act al Uniunii prevalează și se aplică respectivelor sectoare sau profesii specifice.

Prezenta directivă nu aduce atingere drepturilor lucrătorilor, obligațiilor prestatorilor de servicii și controalelor conexe din statele membre, prevăzute în Directivele 96/71/CE și 2014/67/UE.

Articolul 3

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

1. „stat membru de origine” înseamnă statul membru căruia un prestator i-a adresat cererea pentru un card electronic european pentru servicii;
2. „stat membru gazdă” înseamnă statul membru în care un prestator și-a declarat intenția de a presta servicii utilizând un card electronic european pentru servicii;

³¹ Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (JO L 8, 12.1.2001, p. 1).

3. „cerință” înseamnă o cerință astfel cum este definită la articolul 4 punctul 7 din Directiva 2006/123/CE;
4. „autoritate de coordonare” înseamnă o autoritate desemnată în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul[Regulamentul CES].....;
5. „autoritate competentă” înseamnă oricare dintre următoarele, fără a aduce atingere articolului 16 alineatul (5) al treilea paragraf:
 - (a) o autoritate competentă astfel cum este definită la articolul 4 punctul 9 din Directiva 2006/123/CE;
 - (b) o autoritate competentă astfel cum este definită la articolul 3 alineatul (1) litera (d) din Directiva 2005/36/CE;
 - (c) orice autoritate sau organism responsabil de un registru central, comercial sau al societăților dintr-un stat membru;
 - (d) orice autoritate fiscală dintr-un stat membru;
6. „contract de achiziții publice” înseamnă un contract astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (5) din Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului³²;
7. „concurs de proiecte” înseamnă un concurs de proiecte astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (21) din Directiva 2014/24/UE;
8. „concesiune” înseamnă o concesiune astfel cum este definită la articolul 5 alineatul (1) din Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului ³³;
9. „regim de autorizare” înseamnă un regim de autorizare astfel cum este definit la articolul 4 punctul 6 din Directiva 2006/123/CE;
10. „serviciu” înseamnă un serviciu astfel cum este definit la articolul 4 punctul 1 din Directiva 2006/123/CE;
11. „prestator” înseamnă un prestator astfel cum este definit la articolul 4 punctul 2 din Directiva 2006/123/CE;
12. „stat membru de stabilire” înseamnă un stat membru de stabilire astfel cum este definit la articolul 4 punctul 4 din Directiva 2006/123/CE;
13. „stabilire” înseamnă stabilirea astfel cum este definită la articolul 4 punctul 5 din Directiva 2006/123/CE;
14. „regim de notificare” înseamnă orice procedură în cadrul căreia unui prestator i se impune să parcurgă anumite etape în relație cu o autoritate competentă, prin oferirea de informații sau prezentarea de documente referitoare la accesul la o activitate de servicii sau la exercitarea acesteia, fără a fi necesară o decizie formală sau implicită a autorității respective.

³² Directiva 2014/24/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind achizițiile publice și de abrogare a Directivei 2004/18/CE (JO L 94, 28.3.2014, p. 65).

³³ Directiva 2014/23/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 februarie 2014 privind atribuirea contractelor de concesiune (JO L 94, 28.3.2014, p. 1).

CAPITOLUL II

CARDUL ELECTRONIC EUROPEAN PENTRU SERVICII

Articolul 4

Cardul electronic european pentru servicii ca dovadă de stabilire

Statele membre acceptă un card electronic european pentru servicii valabil ca dovadă a faptului că titularul său este stabilit pe teritoriul statului membru de origine al acestuia și că are dreptul, pe teritoriul respectiv, să presteze activitățile de servicii acoperite de cardul electronic.

Articolul 5

Efectele unui card electronic european pentru servicii în statul membru gazdă

1. Un stat membru gazdă nu impune niciun regim de autorizare prealabilă, niciun regim de notificare prealabilă sau o cerință de stabilire asupra titularului unui card electronic european pentru servicii emis anterior în vederea prestării transfrontaliere temporare de servicii, ca o condiție pentru o astfel de prestare de servicii pe teritoriul său.
2. Un stat membru gazdă nu impune niciun regim de autorizare prealabilă sau regim de notificare prealabilă titularului unui card electronic european pentru servicii emis anterior în vederea stabilirii, ca o condiție pentru stabilirea pe teritoriul său printr-o sucursală, o agenție sau un birou situat(ă) pe teritoriul său.
3. Un stat membru gazdă se abține de la a impune asupra titularilor unui card electronic european pentru servicii emis anterior alte cerințe decât cele menționate la alineatele (1) și (2), a căror conformitate a fost sau este considerată a fi fost verificată în temeiul articolelor 11-13.
4. Alineatele (1), (2) și (3) nu aduc atingere:
 - i) cerințelor impuse prestatorilor în contextul procedurilor de selecție a candidaților pentru regimurile de autorizare limitate ca număr, în conformitate cu legislația UE;
 - ii) cerințelor și altor obligații, interdicții, condiții sau limite impuse asupra prestatorilor în contextul procedurilor de selecție a candidaților pentru prestarea de servicii în temeiul unui contract de achiziții publice, al unui concurs de proiecte sau al unei concesiuni;
 - iii) regimurilor de autorizare, regimurilor de notificare sau cerințelor referitoare la condițiile legate în mod specific de locul în care este prestat serviciul sau de locul unde este stabilit prestatorul;
 - iv) cerințelor privind recunoașterea calificărilor profesionale, astfel cum se prevede la articolele 4 și 4f din Directiva 2005/36/CE;
 - v) obligațiilor de publicare a informațiilor, astfel cum se prevede la articolul 2 din Directiva 2009/101/CE și la articolul 2 din Directiva 89/666/CEE sau obligațiilor, interdicțiilor, condițiilor sau limitelor impuse de normele naționale privind înregistrarea sucursalelor societăților înregistrate într-un alt stat membru în temeiul dreptului societăților comerciale.

5. Alineatele (1), (2) și (3) nu aduc atingere obligațiilor de raportare impuse titularului unui card electronic european pentru servicii sau efectuării de verificări, inspecții sau investigații de către autoritățile competente în timpul prestării serviciului, în conformitate cu legislația UE.

Articolul 6

Utilizarea informațiilor conținute în cardul electronic european pentru servicii

Autoritățile din statele membre nu solicită titularului unui card electronic european pentru servicii să furnizeze informațiile care sunt deja incluse pe cardul electronic european pentru servicii, în contextul niciunei proceduri sau formalități impuse unui prestator pe teritoriul acestora și în conformitate cu normele privind protecția datelor cu caracter personal prevăzute în Directiva 95/46/CE [, Regulamentul (UE) nr. 2016/679] și legislația națională, inclusiv pentru:

- (i) atribuirea unui contract de achiziții publice, a unui concurs de proiecte sau a unei concesiuni;
- (ii) constituirea filialelor sau înregistrarea sucursalelor în temeiul dreptului societăților comerciale;
- (iii) înregistrarea în sistemele de asigurări sociale obligatorii.

Articolul 7

Valabilitatea unui card electronic european pentru servicii

1. Un card electronic european pentru servicii eliberat în vederea prestării transfrontaliere temporare a serviciilor vizate de cardul electronic respectiv este valabil pe întreg teritoriul statului membru gazdă.

Un card electronic european pentru servicii eliberat în vederea stabilirii este valabil, în ceea ce privește activitățile de servicii acoperite de cardul electronic respectiv, pe întreg teritoriul statului membru gazdă prin intermediul uneia sau mai multor sucursale, agenții sau birouri situate pe teritoriul respectivului stat membru, cu excepția cazului în care este justificată o autorizație pentru fiecare sucursală, agenție sau birou suplimentar(ă) în conformitate cu articolul 10 alineatul (4) din Directiva 2006/123/CE.

Aceasta nu aduce atingere obligației titularului unui card electronic european pentru servicii de a se conforma obligațiilor, interdicțiilor, condițiilor sau limitelor impuse de normele naționale privind înregistrarea unei sucursale în temeiul dreptului societăților comerciale, în scopul de a presta servicii prin intermediul unei astfel de sucursale.

2. Un card electronic european pentru servicii este valabil pentru o perioadă nedeterminată, cu excepția cazului în care este suspendat, revocat sau anulat, în conformitate cu articolele 15-17.

Acest lucru nu aduce atingere măsurilor puse în aplicare în conformitate cu articolul 18 din Directiva 2006/123/CE.

CAPITOLUL III

REGIMUL CARDULUI ELECTRONIC EUROPEAN PENTRU SERVICII

Articolul 8

Cererea de eliberare a unui card electronic european pentru servicii

Statele membre se asigură că prestatorii cu sediul pe teritoriul unui stat membru au dreptul de a depune o cerere pentru eliberarea unui card electronic european pentru servicii către autoritatea de coordonare din același stat membru.

Cererea constă din elementele și documentele justificative prevăzute la articolele 4 și 5 din Regulamentul[Regulamentul CES].....

Articolul 9

Eligibilitate

1. Prestatorii de activități de servicii pentru care a fost introdus un card profesional european pentru prestarea temporară și ocazională de servicii, în conformitate cu Directiva 2005/36/CE, nu sunt eligibili pentru un card electronic european pentru servicii în vederea prestării de servicii transfrontaliere temporare.
2. Prestatorii de activități de servicii pentru care a fost introdus un card profesional european pentru stabilire, în conformitate cu Directiva 2005/36/CE, nu sunt eligibili pentru un card electronic european pentru servicii în vederea stabilirii. Respectivii prestatori sunt eligibili pentru un card electronic european pentru servicii în ceea ce privește cerințele și dispozițiile la care se face referire la articolul 4a alineatul (5) al doilea paragraf din Directiva 2005/36 CE.

Articolul 10

Dreptul statelor membre de a invoca motive imperative de interes general

La evaluarea cererilor de emitere a unui card electronic european pentru servicii, statele membre își păstrează dreptul de a invoca acele motive imperative de interes general recunoscute în temeiul Directivei 2006/123/CE, în special în temeiul articolului 16 din directiva menționată, sau în temeiul altor acte din dreptul Uniunii.

Articolul 11

Evaluarea cererii de către statul membru de origine

1. În termen de o săptămână de la primirea unei cereri pentru un card electronic european pentru servicii, autoritatea de coordonare a statului membru de origine:
 - (a) examinează cererea;
 - (b) verifică integralitatea și acuratețea informațiilor furnizate;
 - (c) verifică dacă au fost revocate sau anulate carduri electronice europene pentru servicii emise în legătură cu alte state membre de origine pentru același prestator și aceeași activitate de servicii, sau dacă a fost solicitată anularea pentru a permite înlocuirea respectivelor carduri electronice cu cardul electronic european pentru servicii la care se referă cererea;

- (d) verifică conținutul și valabilitatea documentelor însoțitoare, dacă este cazul, care dovedesc respectarea cerințelor aplicabile prestării de servicii, cerințe la care solicitantul este supus în statul membru de origine;
- (e) solicită completarea cererii primite de la solicitant, dacă este necesar;
- (f) completează formularul de cerere cu informațiile obținute în conformitate cu articolul 14 alineatul (2);
- (g) încarcă pe platforma electronică, unde este pus la dispoziție formularul standard pentru cerere, documentele necesare, dacă este cazul, obținute în conformitate cu articolul 14 alineatul (2).

În cazul în care autoritatea de coordonare din statul membru de origine solicită completarea cererii transmise de solicitant, termenul se suspendă până la furnizarea informațiilor respective.

2. Autoritatea de coordonare din statul membru de origine, după îndeplinirea sarcinilor menționate la alineatul (1), comunică fără întârziere cererea autorității de coordonare din statul membru gazdă, informând solicitantul.
3. Deciziile și acțiunile autorității de coordonare din statul membru de origine, notificate solicitantului prin intermediul platformei electronice unde este pus la dispoziție formularul standard pentru cerere, sau absența unei decizii sau acțiuni în termenul stabilit pot face obiectul căilor de atac în temeiul dreptului intern al statului membru de origine.
4. Prin intermediul unor acte de punere în aplicare, Comisia adoptă norme tehnice privind tratarea și prelucrarea cererii. Aceste norme includ termene de expirare a cererii din cauza lipsei unei acțiuni din partea solicitantului.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 19 alineatul (2).

Articolul 12

Evaluarea de către statul membru gazdă a cererii de eliberare a unui card electronic european pentru servicii în vederea prestării de servicii transfrontaliere temporare

1. În termen de două săptămâni de la primirea cererii, autoritatea de coordonare din statul membru gazdă examinează cererea și informează solicitantul și statul membru de origine cu privire la orice cerințe aplicabile furnizărilor transfrontaliere temporare de servicii în temeiul legislației statului membru gazdă, cu excepția celor menționate la articolul 5 alineatul (4). În conformitate cu drepturile statelor membre menționate la articolul 10, autoritatea de coordonare din statul membru gazdă poate decide, în același termen, să se opună emiterii cardului electronic european pentru servicii de către autoritatea de coordonare din statul membru de origine în cazul în care demonstrează că aplicarea unui regim de autorizare prealabilă, a unui regim de notificare prealabilă sau a unor cerințe în cazul solicitantului este justificată prin unul dintre motivele imperative de interes general prevăzute la articolul 16 din Directiva 2006/123/CE sau este admisibilă în conformitate cu alte acte din dreptul Uniunii.

Statul membru gazdă ține cont în mod corespunzător în evaluare de cerințele pe care solicitantul le îndeplinește deja în statele membre de origine ale acestuia. În scopul acestei evaluări și în termenul menționat mai sus, autoritatea de coordonare din statul membru gazdă are dreptul de a solicita statului membru de origine sau solicitantului clarificările necesare sau informațiile suplimentare necesare care nu sunt incluse încă

în cerere. În acest caz, termenul prevăzut la prezentul alineat se suspendă până la furnizarea clarificării necesare sau a informațiilor suplimentare necesare solicitate. Procedura de solicitare a clarificărilor sau a informațiilor suplimentare va fi stabilită prin intermediul actelor delegate menționate la alineatul (4).

O obiecție privind acordarea unui card electronic european pentru servicii nu se poate baza pe nerespectarea uneia dintre cerințele enumerate la articolul 5 alineatul (5). Comisia are acces, prin intermediul IMI, la decizia de a ridica obiecții luată de către autoritatea de coordonare din statul membru gazdă.

2. Ținând cont de drepturile statelor membre menționate la articolul 10, în cazul în care autoritatea de coordonare a statului membru gazdă nu reacționează în termenul prevăzut la alineatul (1), acest termen se prelungește automat cu alte două săptămâni și platforma electronică unde a fost depusă cererea pentru eliberarea unui card electronic european pentru servicii emite o alertă către autoritatea de coordonare a statului membru gazdă, potrivit căreia lipsa unei reacții implică faptul că nu există obiecții cu privire la emiterea cardului electronic european pentru servicii pentru respectivul solicitant.

3. În cazul în care statul membru gazdă nu ridică obiecții în conformitate cu alineatul (1), autoritatea de coordonare din statul membru de origine eliberează cardul electronic european pentru servicii, fără întârziere, la expirarea termenului extins, rezultat din aplicarea alineatului (2). În absența oricărei obiecții în conformitate cu alineatul (1) al doilea paragraf și în lipsa unei decizii a autorității de coordonare din statul membru de origine la expirarea termenului extins, rezultat din aplicarea alineatului (2), cardul electronic european pentru servicii se consideră a fi fost emis de statul membru de origine, în condițiile comunicate statului membru gazdă, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2).

La primirea deciziei statului membru gazdă de a ridica obiecții în conformitate cu alineatul (1), statul membru de origine refuză, fără întârziere, cererea pentru eliberarea unui card electronic european pentru servicii.

4. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 18, în scopul de a specifica procedura prin care autoritatea de coordonare din statul membru gazdă poate solicita clarificări sau informații suplimentare statului membru de origine sau solicitantului și poate modifica, dacă este necesar, termenele prevăzute la alineatul (1).
5. Deciziile și acțiunile autorității de coordonare din statul membru de origine, notificate solicitantului prin intermediul platformei electronice unde este pus la dispoziție formularul standard pentru cerere, pot face obiectul căilor de atac în temeiul dreptului intern al statului membru de origine.

Decizia autorității de coordonare din statul membru gazdă de a ridica obiecții împotriva emiterii cardului electronic european pentru servicii, notificată solicitantului prin intermediul platformei electronice unde este pus la dispoziție formularul standard pentru cerere, poate face obiectul căilor de atac în temeiul dreptului intern al statului membru gazdă.

6. Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, norme tehnice privind tratarea și prelucrarea cererii în conformitate cu alineatele (1) și (2). Aceste norme includ termene de expirare a cererii din cauza lipsei unei acțiuni din partea solicitantului.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 19 alineatul (2).

Articolul 13

Evaluarea de către statul membru gazdă a cererii de eliberare a unui card electronic european pentru servicii în vederea stabilirii

1. În cadrul unei proceduri de emitere a unui card electronic european pentru servicii în vederea stabilirii sub forma unei sucursale, a unei agenții sau a unui birou, autoritatea de coordonare din statul membru gazdă, în termen de patru săptămâni de la primirea cererii, identifică, dacă este cazul, regimul de autorizare prealabilă sau regimul de notificare prealabilă prevăzute la articolul 5 alineatul (2) care se aplică, în conformitate cu legislația UE, unei astfel de stabiliri. În cazul în care a fost identificat un astfel de regim de autorizare prealabilă sau un regim de notificare prealabilă, statul membru gazdă identifică, de asemenea, condițiile pe care solicitantul este obligat să le respecte, cu excepția celor menționate la articolul 5 alineatul (5). Statul membru gazdă indică motivul pentru care aplicarea unui astfel de regim de autorizare prealabilă sau a unui regim de notificare prealabilă este necesară și proporțională pentru îndeplinirea unor motive imperative de interes general.

Statul membru gazdă informează imediat solicitantul și autoritatea de coordonare din statul membru de origine cu privire la regimul de autorizare prealabilă sau regimul de notificare prealabilă în cauză, cu privire la condițiile pe care solicitantul este obligat să le respecte și cu privire la necesitatea și proporționalitatea acestora.

2. Ținând cont de drepturile statelor membre menționate la articolul 10, în cazul în care autoritatea de coordonare a statului membru gazdă nu reacționează în termenul prevăzut la alineatul (1), acest termen se prelungește automat cu alte două săptămâni și platforma electronică unde a fost depusă cererea pentru eliberarea unui card electronic european pentru servicii emite o alertă către autoritatea de coordonare a statului membru gazdă, potrivit căreia lipsa unei reacții implică faptul că solicitantului i se eliberează cardul electronic european pentru servicii.
3. La primirea răspunsului la cerere din partea autorității de coordonare din statul membru gazdă, solicitantul are posibilitatea să furnizeze dovada respectării condițiilor identificate de către autoritatea de coordonare din statul membru gazdă în temeiul alineatului (1).

Solicitantul descrie condițiile specifice care sunt respectate prin respectarea anterioară a cerințelor echivalente din statul membru de origine.

Statele membre se asigură că autoritatea de coordonare din statul membru de origine acordă asistență solicitantului în dovedirea respectării condițiilor statului membru gazdă, în conformitate cu articolul 14.

4. Autoritatea de coordonare din statul membru gazdă evaluează, într-o săptămână de la primirea dovezii de respectare a condițiilor identificate în conformitate cu alineatul (1), dacă să elibereze cardul electronic european pentru servicii sau să respingă cererea de eliberare a cardului electronic european pentru servicii.

În cazul în care autoritatea de coordonare din statul membru gazdă decide să elibereze cardul electronic european pentru servicii, aceasta face acest lucru fără întârziere.

Alternativ, autoritatea de coordonare din statul membru gazdă poate informa solicitantul și autoritatea de coordonare din statul membru de origine cu privire la intenția sa de a respinge cererea, caz în care solicitantul are la dispoziție o săptămână pentru a-și prezenta observațiile.

La primirea observațiilor solicitantului sau, în cazul în care nu au fost prezentate observații, după expirarea termenului de prezentare a observațiilor, autoritatea de coordonare din statul membru gazdă decide, în termen de o săptămână, dacă să emită cardul electronic european pentru servicii sau să respingă cererea de eliberare a cardului electronic european pentru servicii.

5. Autorității de coordonare din statul membru gazdă i se permite să solicite statului membru de origine sau solicitantului clarificările necesare sau informațiile suplimentare necesare care nu sunt încă incluse în cerere. În acest caz, termenele prevăzute la alineatele (1) și (4) se suspendă până la furnizarea clarificării necesare sau a informațiilor suplimentare necesare solicitate.

Clarificările și informațiile suplimentare sunt solicitate conform procedurii stabilite în conformitate cu alineatul (7).

6. În cazul în care statul membru gazdă, la expirarea perioadelor pentru răspunsul său prevăzute la alineatele (2) și (4), nu solicită respectarea niciunei condiții conform alineatului (1) sau nu ia decizia de a emite cardul electronic european pentru servicii în conformitate cu alineatul (4), cardul electronic european pentru servicii se consideră a fi fost emis de către statul membru gazdă, în condițiile comunicate statului membru gazdă, în conformitate cu articolul 11 alineatul (2).
7. Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 18, în scopul de a specifica procedura prin care autoritatea de coordonare din statul membru gazdă poate solicita clarificări sau informații suplimentare statului membru de origine, astfel cum se menționează la alineatul (5) și poate modifica, dacă este necesar, termenele menționate la alineatele (1) și (4).
8. Deciziile și acțiunile autorității de coordonare din statul membru de origine, notificate solicitantului prin intermediul platformei electronice unde este pus la dispoziție formularul standard pentru cerere, pot face obiectul căilor de atac în temeiul dreptului intern al statului membru de origine.

Deciziile autorității de coordonare din statul membru gazdă de a solicita respectarea condițiilor prevăzute la alineatul (1) și decizia sa privind eliberarea cardului electronic european pentru servicii, notificată solicitantului prin intermediul platformei electronice unde este pus la dispoziție formularul standard pentru cerere, pot face obiectul căilor de atac în temeiul dreptului intern al statului membru gazdă.

9. Statele membre nu solicită o cerere de înregistrare a unei sucursale în temeiul dreptului societăților comerciale ca o condiție prealabilă pentru evaluarea cererii de eliberare a unui card electronic european pentru servicii în vederea stabilirii.

Aceasta nu aduce atingere obligației titularului unui card electronic european pentru servicii de a se conforma obligațiilor, interdicțiilor, condițiilor sau limitelor naționale impuse în ceea ce privește înregistrarea unei sucursale în temeiul dreptului societăților comerciale, în scopul de a presta servicii prin intermediul unei astfel de sucursale în conformitate cu legislația UE.

10. Comisia adoptă, prin intermediul unor acte de punere în aplicare, norme tehnice privind tratarea și prelucrarea cererii în conformitate cu alineatele (1), (2), (3) și (4).

Aceste norme includ termene de expirare a cererii din cauza lipsei unei acțiuni din partea solicitantului.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 19 alineatul (2).

Articolul 14

Principiul „doar o singură dată” în statul membru de origine

1. Autoritățile de coordonare din statul membru de origine nu solicită prestatorilor să furnizeze informații și documente care sunt la dispoziția autorităților respective în conformitate cu alineatul (2) din prezentul articol sau cu articolul 14 alineatul (3) din Regulamentul [Regulamentul CES] ...atunci când aceștia solicită eliberarea unui card electronic european pentru servicii sau pentru a dovedi îndeplinirea, în contextul unui card electronic european pentru servicii în vederea stabilirii, a condițiilor identificate de autoritatea de coordonare din statul membru gazdă în conformitate cu articolul 13 alineatul (1).
2. Autoritatea de coordonare din statul membru de origine obține informațiile și documentele necesare, în scopurile menționate la alineatul (1), care sunt disponibile altor autorități din statul membru de origine sau care provin de la astfel de autorități, în conformitate cu normele privind protecția datelor cu caracter personal, în conformitate cu Directiva 95/46/CE, cu Regulamentul (UE) 2016/679 și cu legislația națională.

Articolul 15

Suspendarea și revocarea unui card electronic european pentru servicii în ceea ce privește un stat membru gazdă

1. Statele membre se asigură că autoritatea de coordonare care a emis un card electronic european pentru servicii suspendă valabilitatea acestuia sau, respectiv, îl revocă în cazul unei decizii, în conformitate cu legislația UE, care stabilește o interdicție temporară sau permanentă privind prestarea activităților de servicii în cauză de către titularul cardului electronic european pentru servicii în statul membru gazdă.
2. Statele membre se asigură că autoritățile de coordonare care au emis un card electronic european pentru servicii îl revocă în cazul în care titularul cardului electronic:
 - (i) a făcut uz, în cadrul procedurii de emitere a cardului electronic, de informații sau de documente care au fost confirmate ca fiind frauduloase, inexacte sau falsificate printr-o decizie finală fie a statului membru de origine, fie a statului membru gazdă, care nu poate face obiectul căilor de atac în temeiul legii naționale aplicabile;
 - (ii) face obiectul unei decizii finale, în conformitate cu articolul 4 alineatul (5) din Directiva 2014/67/CE, care nu poate face obiectul căilor de atac în temeiul legii naționale aplicabile, emisă de statul membru gazdă, conform căreia titularul unui card electronic european pentru servicii este considerat ca fiind un lucrător și nu o persoană care desfășoară o activitate independentă, în

conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului³⁴;

- (iii) nu îndeplinește una sau mai multe dintre condițiile aplicabile pentru prestarea transfrontalieră temporară prevăzută la articolul 11 alineatul (1) primul paragraf, a căror respectare, în conformitate cu dreptul intern al statului membru gazdă, este esențială pentru prestarea legală continuă a serviciilor în cauză pe teritoriul său;
- (iv) nu îndeplinește una sau mai multe dintre condițiile impuse în contextul unui regim de autorizare prealabilă sau al unui regim de notificare prealabilă aplicabil pentru stabilire în condițiile prevăzute la articolul 12 alineatul (1) primul paragraf, a căror respectare, în conformitate cu dreptul intern al statului membru gazdă, este esențială pentru prestarea legală continuă a serviciilor în cauză pe teritoriul său.

Articolul 16

Suspendarea și revocarea tuturor cardurilor electronice europene pentru servicii ale unui prestator de servicii pentru o anumită activitate de servicii

1. Statele membre se asigură că, în cazul unei decizii, în conformitate cu legislația UE, care stabilește o interdicție temporară sau permanentă privind prestarea activităților de servicii de către titularul de card electronic european pentru servicii în statul membru de origine, autoritățile de coordonare care au emis un card electronic european pentru servicii suspendă valabilitatea tuturor cardurilor electronice europene pentru servicii emise pentru prestatorul și activitatea de servicii în cauză, sau, respectiv, le revocă.
2. Statele membre se asigură că, în cazul unei decizii de stabilire a unei interdicții temporare sau permanente privind prestarea activităților de servicii de către titularul de card electronic european pentru servicii în statul membru gazdă, autoritățile de coordonare care au emis un card electronic european pentru servicii suspendă valabilitatea tuturor cardurilor electronice europene pentru servicii emise pentru prestatorul și activitatea de servicii în cauză, sau, respectiv, le revocă, în măsura în care legislația națională a statului membru de origine prevede, în conformitate cu legislația UE, suspendarea sau încetarea activităților de servicii pe teritoriul său din cauza interdicției temporare sau, respectiv, permanente în cauză în statul membru gazdă.
3. Statele membre se asigură că autoritățile de coordonare care au emis un card electronic european pentru servicii revocă toate cardurile electronice europene pentru servicii emise pentru prestatorul și activitatea de servicii în cauză, în situația în care prestatorul:
 - (i) încetează definitiv să presteze serviciile în cauză în statul membru de origine;
 - (ii) este lichidat și dizolvat;
 - (iii) își mută centrul principal al activităților relevante pentru emiterea cardurilor electronice în cauză dintr-un stat membru în alt stat membru;

³⁴ Directiva 96/71/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 1996 privind detașarea lucrătorilor în cadrul prestării de servicii (JO L 18, 21.1.1997, p. 1).

- (iv) își mută centrul principal al activităților relevant pentru emiterea cardurilor electronice în cauză într-o țară terță;
- (v) face obiectul unei decizii finale, care nu poate face obiectul căilor de atac în temeiul dreptului intern, emisă de statul membru de origine conform căreia titularul unui card electronic european pentru servicii este considerat ca fiind un lucrător, nu o persoană care desfășoară o activitate independentă;
- (vi) nu mai este stabilit în statul membru de origine, din orice alt motiv.

Articolul 17

Procedura de suspendare, revocare, actualizare și anulare a cardurilor electronice europene pentru servicii

1. Un stat membru care detectează un motiv pentru a declanșa suspendarea sau revocarea unui card electronic european pentru servicii, în conformitate cu articolele 15 sau 16, care survine pe teritoriul său comunică, prin intermediul IMI, titularului cardului electronic european pentru servicii în cauză motivația pentru aceasta și îi acordă posibilitatea de a fi audiat.

Acest lucru nu aduce atingere unei alerte în temeiul articolului 32 din Directiva 2006/123/CE.

2. Odată ce un stat membru concluzionează că este necesară suspendarea sau revocarea unui card electronic european pentru servicii, statul membru respectiv face acest lucru fără întârziere, în cazul în care autoritatea sa de coordonare este autoritatea emitentă a cardului electronic în cauză, sau comunică fără întârziere autorității de coordonare emitente concluzia sa cu privire la necesitatea de a suspenda sau de a revoca cardul electronic european pentru servicii în cauză.

Autoritatea de coordonare emitentă, căreia un alt stat membru îi comunică concluzia sa cu privire la necesitatea de a suspenda sau de a revoca un card electronic european pentru servicii, suspendă sau revocă imediat cardul electronic european pentru servicii în cauză, după caz.

Statele membre se asigură că, de îndată ce condițiile care au condus la suspendarea unui card electronic european pentru servicii nu mai sunt valabile, autoritatea de coordonare emitentă reactivează, fără întârziere, cardul electronic european pentru servicii suspendat.

3. O decizie de suspendare sau de revocare a unui card electronic european pentru servicii, notificată solicitantului prin intermediul platformei electronice unde este pus la dispoziție formularul standard pentru cerere, este motivată în mod corespunzător și poate face obiectul căilor de atac în temeiul dreptului intern al statului membru în cauză.

Absența unei decizii de a reactiva un card electronic european pentru servicii suspendat, în conformitate cu alineatul (2) ultimul paragraf, poate face obiectul căilor de atac în temeiul dreptului intern al statului membru în cauză.

Prezentul alineat nu aduce atingere alineatului (2) al doilea paragraf.

4. Statele membre obligă titularul unui card electronic european pentru servicii să informeze autoritatea de coordonare care i-a emis cardul electronic european pentru servicii cu privire la următoarele aspecte:

- (a) deciziile de restricționare sau de interdicere, chiar și temporară, fie în statul membru de origine, fie în statul membru gazdă, a prestării de către titularul cardului electronic european pentru servicii a activităților de servicii vizate de cardul electronic respectiv;
 - (b) încetarea permanentă a activităților vizate de cardul electronic european pentru servicii pe teritoriul statului membru de origine;
 - (c) lichidarea și dizolvarea titularului cardului electronic european pentru servicii sau mutarea centrului principal al activităților sale pe teritoriul Uniunii Europene sau într-o țară terță;
 - (d) deciziile finale, care nu pot face obiectul căilor de atac în temeiul dreptului intern, luate fie de către statul membru de origine, fie, în conformitate cu articolul 4 alineatul (5) din Directiva 2014/67/CE, de către statul membru gazdă conform cărora titularul unui card electronic european pentru servicii este considerat ca fiind un lucrător, nu o persoană care desfășoară o activitate independentă;
 - (e) orice modificare semnificativă în ceea ce privește cerințele care se aplică titularului cardului electronic în statul membru de origine al acestuia, în măsura în care informațiile privind respectarea cerințelor respective au fost comunicate statului membru gazdă împreună cu cererea de eliberare a cardului electronic;
 - (f) modificările situației de fapt sau orice alte informații cu privire la titularul unui card electronic european pentru servicii care sunt reflectate în conținutul cardului.
5. Autoritățile de coordonare fac schimb de informații din proprie inițiativă și acordă asistență altor autorități de coordonare în legătură cu evenimentele de care au luat cunoștință și care ar putea determina o suspendare sau o revocare a cardului electronic european pentru servicii în cauză sau necesitatea de a actualiza în alt mod conținutul acestuia.
- Statele membre se asigură că autoritățile lor competente informează autoritatea de coordonare pe care au desemnat-o în conformitate cu articolul 17 din Regulamentul ...[Regulamentul CES] ... cu privire la evenimentele enumerate la alineatul (4) de care au luat cunoștință.
- În ceea ce privește alineatul 4 litera (d), prezentul alineat se aplică, de asemenea, autorităților competente, astfel cum sunt definite la articolul 2 litera (a) din Directiva 2014/67/UE.
- Prezentul alineat nu aduce atingere articolului 2 din Directiva 2009/101/CE și articolului 2 din Directiva 89/666/CEE.
6. Titularul unui card electronic european pentru servicii poate solicita, în orice moment, autorității de coordonare emitente anularea cardului său electronic european pentru servicii emis anterior.
7. Comisia adoptă normele tehnice pentru prelucrarea suspendărilor, revocărilor, actualizărilor și anulărilor cardurilor electronice europene pentru servicii prin intermediul unor acte de punere în aplicare, inclusiv dispoziții privind introducerea și retragerea de alerte privind o posibilă suspendare și revocare și privind interconectarea între aceste proceduri și mecanismul de alertă instituit în temeiul articolului 32 din Directiva 2006/123/CE, precum și interconectarea între un card electronic european pentru servicii valabil și procedura de derogare de la caz la caz în conformitate cu articolul 18 din Directiva 2006/123/CE.

Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 19 alineatul (2).

CAPITOLUL IV DISPOZIȚII FINALE

Articolul 18

Exercitarea delegării

1. Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.
2. Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 12 alineatul (4) și la articolul 13 alineatul (7) se conferă Comisiei pe o perioadă de cinci ani de la [...]. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu nouă luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se prelungește tacit cu perioade identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul se opune unei astfel de prelungiri cel târziu cu trei luni înainte de încheierea fiecărei perioade.
3. Delegarea de competențe menționată la articolul 12 alineatul (4) și la articolul 13 alineatul (7) poate fi revocată în orice moment de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în respectiva decizie. Aceasta intră în vigoare în ziua următoare publicării deciziei în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau la o dată ulterioară specificată în decizie. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare.
4. De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.
5. Un act delegat adoptat în temeiul articolului 12 alineatul (4) și al articolului 13 alineatul (7) intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu au obiecțiuni. Termenul respectiv se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 19

Procedura comitetului

1. Comisia este asistată de comitetul menționat la articolul 40 alineatul (1) din Directiva 2006/123/CE. Acesta este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
2. Atunci când se face referire la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 20

Monitorizarea punerii în aplicare

Comisia, împreună cu statele membre, partenerii sociali și cu alte părți interesate relevante, va stabili mecanisme de monitorizare pentru a monitoriza și a evalua punerea în aplicare și impactul prezentei directive, în special efectul pe care îl are aceasta asupra libertății de stabilire și asupra libertății de a presta servicii în statele membre pentru activitățile de servicii

reglementate, și anume prin reducerea costurilor pentru prestatori, prin creșterea transparenței cu privire la extinderea transfrontalieră a activității prestatorilor și prin creșterea concurenței, precum și modul în care aceasta influențează prețurile și calitatea serviciilor în cauză, luând în considerare indicatori relevanți.

Articolul 21

Clauza de revizuire

Până la [24 de luni de la data transpunerii prezentei directive] Comisia efectuează o evaluare a oportunității măsurilor suplimentare de coordonare a dispozițiilor referitoare la libertatea de stabilire și libertatea de a presta servicii pentru care a fost introdus un card electronic european pentru servicii.

Până la 36 de luni de la data transpunerii prezentei directive și, ulterior, cel târziu o dată la cinci ani, Comisia realizează o evaluare a prezentei directive și prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport cu privire la performanța acesteia. Raportul respectiv analizează necesitatea de a adapta procedurile de emitere, de actualizare, de suspendare sau de revocare a unui card electronic european pentru servicii, luând în considerare cele mai recente evoluții în domeniul guvernării electronice și este inclus în raportul de evaluare a performanței globale a Regulamentului ...[Regulamentul CES] ... în conformitate cu articolul 19.

Articolul 22

Transpunerea

1. Statele membre adoptă și publică, până la [doi ani de la intrarea în vigoare a prezentei directive] cel târziu, actele cu putere de lege și actele administrative necesare pentru a se conforma prezentei directive. Statele membre comunică de îndată Comisiei textul acestor acte.

Statele membre aplică aceste acte de la [doi ani de la data intrării în vigoare a Regulamentului[Regulamentul CES].....].

Atunci când statele membre adoptă aceste acte, ele cuprind o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o astfel de trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

2. Statele membre comunică Comisiei textul principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.

Articolul 23

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în a [douăzecea] zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 24

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele